

حوکه یا بوڑ وریچہ اسیہ دہ گڑہ شکھا لھوئی
 یاد کھنن نکل چھہ پھنت کھنہ چائی اسیہ لہ
 گودہ نیرن خون جاری چھہ چہ زاری اسیہ گراں
 جھاس چہ پیر تیک کاس خاری اسیہ چھہ باپو ولہی +
 چانہ آشتا بہ نیت چھہ آشت نا اسیہ نیروی نہ زانہ
 یا چہ وردہ حوکه دامنک ننتہ چھہ اسیہ پیراراں بئی +
 لولہ باغس پوش فلٹ و پیرہ چانہ چارعت
 یوہ قوسم شیرہ لاگوی شو بہ ون کارے پئی +
 چان گئی دستارنگ طاقت انی کئی کئی ونہ
 چھوی چہ جے جے شامہ سندی چانہ چھہ سولہ چھہ +
 کبان دانا حوکه دانا چھہ جگت مانا چہ چھک
 ہی بھوانی اسیہ دہ وانی سیدہ حوکهی سر سونی +
 پیرہ منہ نیم چان بختی نیرن نکل رات دن
 کیا چھوہ سمشتی حوکه دامنک تہندہ باپت ہر وکھی +
 چان گونی اسیہ و چاران دین ادمک خاردن چھہ اسیہ
 اب سنک ورون کنوی کر ننتہ چھوہ آچھو رکٹ کئی +
 سیدہ وایک چھک چواری اسیہ چھہ شکاری کبیاہ وچھو
 جھاس پیر تیک کاسی اکٹان باو حوکه اسیہ ہر حوکه +
 کہ نہ پینن دھرم پینن کر کون سانی نہ وچھہ
 چھن چھلت بان کر نہ کانی چھہ شرین چہ آشتی +
 دیکہ تاراری پور بختی روزیہ غنوتست سرودا
 چھوی چہ روشن ہی بھوانی اسیہ پیراراں بئی

KRI
- 306

धार्मिक-सज्जनोपयोगिनी
पंडितकेशवभट्टज्योतिर्विदा
संस्कृता-शोधिता च

द्वयम्

शिवपूजा

भारतवर्ष

निर्णयसागराख्यमुद्रणयत्रालयेऽङ्कयित्वा प्रकाश्यं नीता ।

सप्तमिसंवत्सर ५००१, विक्रमसंवत्सर १९८२, ईस्वीसंवत्सर

१९२५ मध्ये

परोपकाराय प्रकाशिता ।

मूल्यं ६ आणकपङ्कम् ।

Printed by Ramchandra Yesu Shedge, Nirnaya-sagar Press,
26-28, Kolbhat Lane, Bombay.

Published by Keshavbhatta, Patha Shala Teacher, at Nonar,
Post Mahashalibhag, Srinagar, Kashmir.

(12)

बहुरूपगर्भस्तोत्रम् ।

शिवपूजायाम् ॥

ॐ नमः स्वच्छन्दभैरवाय ॥ ब्रह्मादिदेवतातीतं स्वशक्त्या-
नन्दनिर्भरम् । नमामि परमेशानं स्वच्छन्दं वीरनायकम् ॥ १ ॥
कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पप्रच्छ प्रणता देवी
भैरवं विगतामयम् ॥ २ ॥ “श्रीदेव्युवाच” प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु
समयोल्लङ्घनेषु च । महाभयेषु घोरेषु तीव्रोपद्रवभूमिषु ॥ ३ ॥
च्छिद्रस्थानेषु सर्वेषु सदुपायं वद प्रभो । येनायासेन रहितो
निर्दोषश्च भवेन्नरः ॥ ४ ॥ “श्रीभैरवः” शृणु देवि परं गुह्यं
रहस्यं परमाद्भुतम् । सर्वपापप्रशमनं सर्वदुःखनिवारणम् ॥ ५ ॥
प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु तीव्रेष्वपि विमोचनम् । सर्वच्छिद्रापहरणं
सर्वातिविनिवारकम् ॥ ६ ॥ समयोल्लङ्घने घोरे जपादेव विमो-
चनम् । भोगमोक्षप्रदं देवि सर्वसिद्धिफलप्रदम् ॥ ७ ॥ शत-
जाप्येन शुद्ध्यन्ति महापातकिनोऽपि ये । तदर्धं पातकं हन्ति
तत्पादेनोपपातकम् ॥ ८ ॥ कायिकं वाचिकं चैव मानसं
दोषजम् । प्रमादादिच्छया वाऽपि सकृज्जाप्येन शुद्धमभवत्
यागारम्भे च यागान्ते पठितव्यं प्रयत्नतः ॥ ९ ॥ शिरसादुम-
काम्ये परस्याप्याऽत्मनोऽपि वा ॥ १० ॥ निज-
मावपरिपूरणम् । द्रव्यहीने मन्त्रहीने यज्ञयोग-
क्तिश्रद्धाविरहिते शुद्धिशून्ये विशेषतः । ॥ ११ ॥ निजि-
ह्वलीये मनुवीक्षिते ॥ १२ ॥ निजिही

परस्वामिभयनमस्त
जगद्गुरुम्
शिवपूजायाम्

सर्वकर्मसु । नाऽतः परतरो मन्त्रो नातः परतरा स्तुतिः ॥१३॥
 नातः परतरा काचित्सम्यक्प्रत्यङ्गिरा प्रिये । इयं समयविद्याना
 राजराजेश्वरीश्वरि ॥१४॥ परमाऽप्यायनं देवि भैरवस्य प्रकीर्ति-
 तम् । प्रीणनं सर्वदेवानां सर्वसौभाग्यवर्धनम् ॥१५॥ स्तव-
 राजमिमं पुण्यं ॥ वष्वाऽवहिता प्रिये ॥१६॥ ("अस्य
 श्रीबहुरूपभट्टारकस्तोत्रस्य, श्रीवामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः
 श्रीबहुरूपभट्टारको देवता, आत्मनो० चतुर्वर्गसिद्ध्यर्थे पाठे
 विनियोगः ॥ न्यासं कृत्वा प्राणायामः ॥") वामे खेटकपाशा
 शार्ङ्गविलसदण्डं च वीणाण्टिके विभ्राणं ध्वजमुद्गरौ स्वनिभते
 व्यङ्गं कुठारं करे । दक्षेऽङ्कुशकन्दलेषुडमरुन्वज्रत्रिशूला
 भयानुद्रुपं शरवक्रमिन्दुधवलं स्वच्छन्दनाथं स्तुमः ॥
 ऋदुरूपाय विद्महे कोटराक्षाय धीमहि । तन्नोऽघोरः प्रचोद-
 यात् ॥ ३ ॥ ("मूलं । अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरे
 भ्यश्च । सर्वेश शर्व सर्वेभ्यो नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः") १०८,
 श्रीभैरवः ॥ ॐ नमः परमाकाशशायिने परमात्मने । शिवा
 परसंशान्तनिरानन्दपदाय ते ॥ १ ॥ अवाच्यायाऽप्रमेयाय
 विश्वहेतवे । महासामान्यरूपाय सत्तामात्रैकरूपिणे ॥२॥
 आशब्दबीजभूताय शम्भवे । नमः शान्तोग्रघोर
 र्मिणे ॥ ३ ॥ रेवतीसङ्गविसम्भसमाश्लेषविल
 परसास्वादपरानन्दोपभोगिने ॥ ४ ॥ भोगप
 तैः पूजितात्मने । द्रव्यनिर्दलनोद्योगसम्पन्न
 निशोभविमुष्टाऽखिलजन्तवे ।
 परमेष्ठिने ॥ ६ ॥ घोरससारसमागद

षोडशविनियोगः ॥ ॐ विश्वैकहृदयविश्वात्मवि
 श्वसर्गादिकारणम् परप्रकाशवपुषं स्त्रिमः
 स्रक्चूनुभैरवम् ॥ १ ॥ विश्वातीति विश्वमयं
 भैरवाष्टकसंयुतम् सकलं निष्कलं शान्तं
 नमः स्रक्चूनुभैरवम् ॥ २ ॥ सुशान्तं निष्क
 लं शुद्धं सर्वव्यापि निरंजनम् विद्वोधा
 ननूगहनं तेजः सर्वप्रथमं जे ॥ ३ ॥
 नमस्तस्मै ह्यधोरायधोरधोरतरात्मने
 उत्पत्तिस्थितिसंहारलयानुग्रहहेतवे ॥ ४ ॥
 ॐ त्रिपंचनयनं देवजं ताम्रकुटुम्बमंडितम्
 चतुर्कोटिप्रतीकांशं चतुर्धनुःशेखरे
 श्म पंचवक्त्रं विष्णुत्वाद्यं सयं शोभास
 मं स्पष्टितम् बुद्धिकेशगुणवर्णभैरवे
 शानुविराजितं कपालमालाभरणेश्व
 रं खेटांगधारिरामं पायांजुधरं दे
 वं प्रारहस्तं पिनाकिनम् वरदाम्बर
 स्तं च मुंडखेटांगधारिरामं वीणाधुम
 हस्तं च घंटाहस्तं त्रिशूलिनं वज्रदंष्ट्र
 नाटोपं परश्चायुधहस्तिकम्

मङ्गरेण विचित्रेण धृतेन ननु विराजितम्
 सिंहचर्मपरीधानं गजचर्मोत्तरीयकम् पुष्पा
 दयामुजन्देवं नीलकण्ठं स्वतेजसम् ऊर्ध्व
 क्रोमहीणानि स्फाटिकाभं विचिन्तयेत् प्रा
 पीतं पूर्ववक्त्रं तु नीलोत्पलदलप्रभम्
 दक्षिणं तु विजानीयात् वामं चैव विचिन्तयेत्
 दाडिमी कुसुमप्रख्यं कुङ्कुमोदकसन्निभम्
 चन्द्रा बुधप्रतीकाय पश्चिमं तु विचिन्तयेत्
 स्वच्छन्दं भैरवं देवं सर्वकामफलप्रदम्
 वामोक्तगतदेवीकं प्रसन्नानन्दविगुहम्
 ध्यायेद्देयस्तु बुक्तात्मा क्षिप्रं सिद्ध्यति
 मानवः पूर्वसायामयाख्यातः प्रघोर
 प्राक्किरुत्तमा यादृशं भैरवरूपं तस्या
 तादृशमेव हि भैरवपूजायित्वा तु त
 स्योत्सङ्गात्तस्मै वत् इषात्करालवदना
 गंभीरविपुलासुना प्रसन्नस्यासदाध्या
 येद्भैरवीं विस्मृतेक्षणम् ॥ इति प्रा
 च्यनभैरवस्तोत्रम् ॥ ॥ ॥ वामेखेदव

यिने स्थितिकारिणे ॥ कालादिक्षितिपर्यन्तपालिने विभवे नमः
 ॥ ७ ॥ रेहनाय महामोहध्वान्तविध्वंसहेतवे । हृदयाम्भोज-
 संकोचभेदिने शिवभानवे ॥ ८ ॥ भोगमोक्षफलप्राप्तिहेतुयोग-
 विधायिने । नमः परमनिर्वाणदायिने चन्द्रमौलये ॥ ९ ॥
 घोष्याय सर्वमन्त्राणां सर्ववाङ्मयमूर्तये नमः शर्वाय सर्वाय
 सर्वपाशापहारिणे ॥ १० ॥ खणाय खणाय नमस्ते राव-
 राविणे । नित्याय सुप्रबुद्धाय सर्वान्तरतमाय ते ॥ ११ ॥ घोषाय
 परनादान्तश्चराय खचराय ते । नमो वाक्पतये तुभ्यं भवाय
 भवभेदिने ॥ १२ ॥ रमणाय रतीशङ्खदाहिने चित्रकर्मिणे ।
 नमः शैलसुताभर्त्रे विश्वकर्त्रे महात्मने ॥ १३ ॥ नमः पार-
 प्रतिष्ठाय सर्वान्तपदगाय ते । नमः सगस्ततत्त्वाध्वच्यापिने
 चित्स्वरूपिणे ॥ १४ ॥ रेवद्वराय रुद्राय नमस्ते रूपरूपिणे ।
 परापरपरिस्पन्दमन्दिराय नमो नमः ॥ १५ ॥ भरिताखिल-
 विश्वाय योगगम्याय योगिने । नमः सर्वेश्वरेशाय महाहंसाय
 शम्भवे ॥ १६ ॥ चर्च्याय चर्चनीयाय चर्चकाय चराय ते ।
 रवीन्दुसन्धिसंस्थाय महाचक्रेश ते नमः ॥ १७ ॥ सर्वानुस्यूत-
 रूपाय सर्वाच्छादकशक्तये । सर्वभक्षाय सर्वाय नमस्ते सर्व-
 भेदिने ॥ १८ ॥ रम्याय गल्लभाक्रान्तदेहार्थाय विनोदिने
 नमः प्रपन्नदुःप्राप्यसौभाग्यफलदायिने ॥ १९ ॥ नमः य-
 त्तत्त्वार्थवेदिने भववेदिने । महाभैरवनाथाय येन्नित्यं महेशं
 ॥ २० ॥ शक्तिगर्भप्रबोधाय शरण्याय प्रसूत-
 न्तिपुत्र्यादिसाध्व्यार्थसाधकाय नमोऽस्तु ते ।
 शैलनागभैरवाधिप्राप्तशक्तये । उत्पतिने

मूर्तये ॥ २२ ॥ समस्तव्यस्तसंग्रस्तरश्मिजालोदरात्मने । नम-
स्तुभ्यं महामीनरूपिणे विश्वगर्भिणे ॥ २३ ॥ रेवारणिसमुद्भूत-
बह्विज्वालावभासिने । घनीभूतविकल्पात्मविश्वबन्धविभेदिने
॥ २४ ॥ भोगिनीस्यन्दनारूढिप्रौढिमालब्धगर्विणे । नमस्ते
सर्वभक्ष्याय परमामृतलाभिने ॥ २५ ॥ ऋषकोटिसमावेश-
भरिताखिलसृष्टये । नमः शक्तिशरीराय कोटिद्वितयसङ्गिने
॥ २६ ॥ महामोहमलाक्रान्तजीववर्गप्रबोधिने । महेश्वराय
जगतां नमो कारणबन्धवे ॥ २७ ॥ स्तेनोन्मूलनदक्षैकस्मृतये
विश्वमूर्तये । नमस्तेऽस्तु महादेवनाम्ने परस्वधात्मने ॥ २८ ॥
रुद्राविणे महावीर्यरुखंशदिनाशिने । रुद्राय द्राविताशेष-
बन्धनाय नमोनमः ॥ २९ ॥ द्रवत्पररसास्वादचर्वणोद्युक्त-
गन्तये । नमस्तेऽस्तु दशपूज्याय सर्वकारणहेतवे ॥ ३० ॥ रूपातीत
नमस्तुभ्यं नमस्ते बहुरूपिणे । त्र्यम्बकाय त्रिधामान्तश्चारिणे
च त्रिचक्षुषे ॥ ३१ ॥ पेशलोपायलभ्याय भ्रान्तिभाजां महा-
त्मने ॥ ३२ ॥ दुर्लभाय मलाक्रान्तचेतसां तु नमोनमः ॥ ३२ ॥
भवप्रदाय दुष्टानां भवाय भवभेदिने । भव्यानां तन्मयानां तु
सर्वदाय नमोनमः ॥ ३३ ॥ अणूनां मुक्तये घोरघोरसंसार-
रुपिने । घोरातिघोरमूढानां तिरस्कर्त्रे नमोनमः ॥ ३४ ॥
गर्भान्तरजराजेशं महाभैरवभाषितम् । योगिनीनां परं सारं
वेदोपदेष्टव्यं चित् ॥ अदीक्षिते शठे कूरे निःसत्ये सारं
मन्त्रनमः के च खले मूर्खे प्रमत्ते विपुतेऽलसे ॥ शुचि-
मये कलहप्रिये । निन्दके चुम्बके धुष्टे जग-
प्रशिष्यरहिते पाप धमेहानि च न विन्दते ॥

घोरातिघोरमूढानां निरस्त्रेन मोनमः-
 सर्वकारा कलापकलितो ल्लास
 संकुलसमाधिविष्टुराम् हार्दको
 कनदसंस्थितामपि तां प्रणौमि प्रि
 ववल्लभामजाम्॥ सर्वजन्तु हृदया
 ज्वलन्डलोत् भूतभावमधुपां नल
 म्पटाम् वरुणभेदविभवान्तरस्थि
 तां तां प्रणौमि प्रिववल्लभामजाम्॥
 इत्येवं श्लोत्रराजे

प्राप्ति

नापद, य
 येनित्यं महेश
 समुग-
 चो-

* प्रनेनमंत्रपाटेश्चात्मनोवाङ्मयकाये चार्जि
 तयापनिवारणार्थं चतुर्वर्गसिद्धिर्ये स्व
 त्मैरवः स्वाङ्गसमपरिवारासानुवराप्रय
 तां प्रीतामे भवेताम

गंगा
 वेदेन

युक्ते प्रदातव्यं न देयं परदीक्षिते ॥ पशूनां सन्निधौ देवि
 नोच्चार्य सर्वथा क्वचित् । अस्यैव स्मृतमात्रस्य विघ्ना नश्यन्ति
 सर्वशः ॥ गुह्यका यातुधानाश्च वेताला राक्षसादयः । डाकि-
 न्यश्च पिशाचाश्च क्रूरसत्त्वाश्च पूतनाः ॥ नश्यन्ति सर्वे पठित-
 स्तोत्रस्यास्य प्रभावतः । खेचरी भूचरी चैव डाकिनी शाकिनी
 तथा ॥ ये चान्ये बहुधा भूता दुष्टसत्त्वा भयानकाः । व्याधि-
 दौर्भिक्षदौर्भाग्यमारीमोहविषादयः ॥ गजव्याघ्रादयो भीताः
 पलायन्ते दिशो दश । सर्वे दुष्टाः प्रणश्यन्ति चेत्याज्ञा पार-
 मेश्वरी ॥ इति श्रीललितस्वच्छन्दे बहुरूपगर्भस्तोत्र-
 राजः सम्पूर्णः ॥

अथ साम्बसदाशिवकवचस्तोत्रम् ॥

अस्य श्रीसाम्बसदाशिवकवचराजस्य, ऋषभयो-
 गीश्वर ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः श्रीसाम्बसदाशिवो
 देवता, ॐ बीजं, नमः शक्तिः, शिवायेति कीलकं,
 श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थे पाठे विनियोगः ॥ ॐ अङ्गु-
 ष्ठाभ्यां नमः, न तर्जनीभ्यां नमः, मः मध्यमाभ्यां नमः, शि
 अनामिकाभ्यां नमः, वा कनिष्ठकाभ्यां नमः, य करतलकर-
 पृष्ठाभ्यां नमः ॥ ॐ हृदयाय नमः, न शिरसे स्वाहा, मः
 शिखायै वषट्, शि कवचाय हुँ, वा नेत्राभ्यां वाँषट्, य
 अस्त्राय फट् । प्राणायामः ॥ ध्यानं । व्यापेन्नित्यं महेशं
 परिनिभं चारुचन्द्रावतंसं रत्नाकलोद्भवलाङ्गं परशुमुग्-
 णं नेहस्तं प्रसन्नम् । पद्मासीनं समन्तात् स्तुतममरगणैर्व्या-
 ष्टं सदा विधाप्यं विधायन्ते निखिलमन्त्रैश्चैव च ।

त्रम् ॥ “तत्पुरुषाय विद्महे, महादेवाय धीमहि, तन्नो
 रुद्रः प्रचोदयात्” ॥ ३ ॥ ऋषभ उवाच ॥ नमस्कृत्य
 महादेवं विश्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं
 नृणाम् ॥ १ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः ।
 जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरी-
 कान्तरसन्निविष्टं स्वतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् । अतीन्द्रियं
 सूक्ष्ममनन्तमाद्यं ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३ ॥ ध्याना-
 वधूताखिलकर्मबन्धश्चिरं चिदानन्दनिमग्नचेताः । षडक्षरन्यास-
 समाहितात्मा शैवेन कुर्यात्कवचेन रक्षाम् ॥ ४ ॥ मां पातु
 देवोऽखिलदेवतात्मा संसारकूपे पतितं गभीरे । यन्नाम दिव्यं
 वरमन्नमूलं धुनोतु मे सर्वमघं हृदिस्थम् ॥ ५ ॥ सर्वत्र मां
 रक्षतु विश्वमूर्तिर्ज्योतिर्मयानन्दघनश्चिदात्मा । अणोरणीयानुरु-
 शक्तिरेकः स ईश्वरः पातु भयादऽशेषात् ॥ ६ ॥ यो भूस्वरू-
 पेण विभर्ति विश्वं पायात्स भूमेर्गिरिशोऽष्टमूर्तिः । योऽपां
 स्वरूपेण नृणां करोति सञ्जीवनं सोऽवतु मां जलेभ्यः ॥ ७ ॥
 कल्पावसाने भुवनानि दग्ध्वा सर्वाणि यो नृत्यति भूरिलीलः ।
 स कालरुद्रोऽवतु मां दवाग्नेर्वात्यादिभीतेर्निखिलाच्च तापात्
 ॥ ८ ॥ यो वायुरूपेण चलत्वमाप प्राणादिभिः सोऽवतु मां
 द्वाय । सव्योमरूपो निखिलावकाशो ह्याकाशरूपेण करोतु
 रक्षाम् ॥ ९ ॥ यः कालकृत्कालभयाच्च सोऽव्यात् दिवाकरत्वेन
 जगन्त्रये माम् । निशाकरत्वेन वनस्पतीशो यो वा मनः सा
 न्नाम निश्चलाय ॥ १० ॥ यो वेद नाम व्यवहारभोक्ता जीवस्व-
 रूपाकसाक्षी । स पातु सत्कर्मफलप्रदा मां भवार्थिनि

सकयज्वमूर्तिः ॥ ११ ॥ प्रदीप्तविद्युत्कनकावभासो विद्यावरा-
भीतिकुठारपाणिः । चतुर्मुखस्तत्पुरुषस्त्रिनेत्रः प्राच्यां स्थितं
रक्षतु मामजस्रम् ॥ १२ ॥ कुठारवेदाङ्कुशपाशशूलकपालढक्का-
क्षगुणानन्ददानः । चतुर्मुखो नीलरुचिस्त्रिनेत्रः पायादधोरो
दिशि दक्षिणस्याम् ॥ १३ ॥ कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकावभासो वेदा-
क्षमालावरदाभयाङ्कः । त्र्यक्षश्चतुर्वक्त्र उरुप्रभावः सद्योधिजातोऽ-
वतु मां प्रतीच्याम् ॥ १४ ॥ वराक्षमालाभयढकहस्तः सरोज-
किञ्जल्कसमानवर्णः । त्रिलोचनश्चारुचतुर्मुखो मां पायादुदीच्यां
दिशि वामदेवः ॥ १५ ॥ वेदाभयेष्ठाङ्कुशपाशटङ्ककपालढक्का-
क्षत्रिशूलपाणिः । सितद्युतिः पञ्चमुखोऽवतान्मामीशान ऊर्ध्वं
परमप्रकाशः ॥ १६ ॥ मूर्धानमव्यान्मम चन्द्रमौलिर्भालं ममा-
व्यादस्थ भालनेत्रः । नेत्रे ममाव्याद्गनेत्रहारी नासां सदा
रक्षतु विश्वनाथः ॥ १७ ॥ पायाच्छ्रुती मे श्रुतिगीतकीर्तिः
कपोलमव्यात्सततं कपाटी । वक्त्रं सदा रक्षतु पञ्चवक्त्रो जिह्वां
सदा रक्षतु वेदजिह्वः ॥ १८ ॥ कण्ठं गिरीशोऽवतु नीलकण्ठः
स्कन्दो वृषस्कन्दगतः सदाव्यात् । स्तनद्वयं पातु सदा महेशः
पार्श्वद्वयं मे भगवान्गिरीशः ॥ १९ ॥ भुजद्वयं पातु भुजङ्ग-
धारी पाणिद्वयं पातु पिनाकपाणिः । दोर्मूलमव्यान्मम धर्म-
बाहुर्वक्षःस्थलं दक्षमखान्तकोऽव्यात् ॥ २० ॥ ममोदरं पातु
गिरीन्द्रधन्वा मध्यं ममाव्यान्मदनान्तकारी । हेरम्बतातो मम
तु नाभिं पायात्कटिं धूर्जटिरीश्वरो मे ॥ २१ ॥ गुह्यं हरो
रक्षतु वासुकीशः पृष्ठं ममाव्याद्गनापगेशः । ऊरुद्वयं पातु कवे-
निरो जसुद्रे मे जगदीश्वरोऽव्यात् ॥ २२ ॥ जह्नु

पुङ्गवकेतुरव्यात्पादौ ममाव्यात्सुरवन्द्यपादः । पायान्ममान्तः-
 करणं परात्मा सर्वाङ्गमव्यान्मम सर्वगुप्तः ॥ २३ ॥ महेश्वरः
 पातु दिनाद्ययामे मां मध्ययामेऽवतु वामदेवः । त्रिलोचनः
 पातु तृतीययामे वृषध्वजः पातु दिनान्तयामे ॥ २४ ॥ पाया-
 निशादौ शशिशेखरो मां गङ्गाधरो रक्षतु मां निशीथे । गौरी-
 पतिः पातु निशावसाने मृत्युञ्जयो रक्षतु सर्वकालम् ॥ २५ ॥
 अन्तःस्थितं रक्षतु शंकरो मां स्थाणुः सदा पातु बहिःस्थितं
 माम् । तदन्तरे पातु पतिः पशूनां सदाशिवो रक्षतु मां सम-
 न्तात् ॥ २६ ॥ तिष्ठन्तमव्याद्बुवनैकनाथः पायाद्व्रजन्तं प्रमथा-
 धिनाथः । वेदान्तवेद्योऽवतु मां निषण्णं मामव्ययः पातु शिवः
 शयानम् ॥ २७ ॥ मार्गेषु मां रक्षतु नीलकण्ठः शैलादिदुर्गेषु
 पुरत्रयारिः । अरण्यवासादिमहाप्रवासे पायान्मृगव्याधउदार-
 शक्तिः ॥ २८ ॥ कल्पान्तकालोग्रपटुप्रकोपस्फुटाट्टहासोच्चलि-
 ताण्डकोशः । घोरारिसेनार्णवदुर्निवारमहाभयाद्रक्षतु वीरभद्रः
 ॥ २९ ॥ पत्न्यश्वमातङ्गरथावरुथवत्सहस्रलक्षायुतकोटिभीषणम् ।
 अक्षौहिणीनां शतमाततायिनां छिन्द्यान्मृडो घोरकुठारधारया
 ॥ ३० ॥ निहन्तु दस्यून्प्रलग्नानलार्चिर्ज्वलत्रिशूलं त्रिपुरान्त-
 कस्य । शार्दूलसिंहर्क्षवृकादिहिंस्रान्सत्रासयत्वीशधनुः पिनाकः
 ॥ ३१ ॥ दुःस्वप्नदुःशकुनदुर्गमदौर्मनस्यदुर्भिक्षदुर्व्यसनदुःसह-
 दुर्यशांसि । उत्पातशापविषभीतिमऽसद्ब्रह्मार्तिं व्याधींश्च नाशयतु
 मे जगतामधीशः ॥ ३२ ॥ ॐ नमो भगवते सदाशिवाय
 सकलवत्त्वात्मकाय सर्वयन्त्राधिष्ठिताय सर्वतन्त्रस्वरूपाय सर्वमन्त्र-
 पाय समेतस्त्राविदुराय ब्रह्मरुद्रावितारिणे नीलकण्ठाय पातु

तीमनोहरप्रियाय सोमसूर्याग्निलोचनाय भस्मोद्भूलितविग्रहाय
 महामुकुटधारिणे माणिक्यभूषणाय सृष्टिस्थितिप्रलयकालाग्नि-
 रुद्रावताराय दक्षाध्वरध्वंसकाय महाकालभेदनाय मूलाधारैक-
 निलयाय तत्त्वातीताय गङ्गाधराय सर्वदेवाधिदेवाय षडाश्रयाय
 वेदान्तसाराय त्रिवर्गसाधनाय अनेककोटिब्रह्माण्डजनकाय अन-
 न्तवासुकितक्षककार्कोटकशङ्खपालकुलिकपद्ममहापद्मेत्यष्टनागकु-
 लभूषणाय प्रणवस्वरूपाय विदाकाशाय आकाशदिक्स्वरूपाय
 सकलग्रहनक्षत्रमालिने सकलाय सकलकलङ्करहिताय सकललो-
 कैककर्त्रे सकललोकैकभर्त्रे सकललोकैकगुरवे सकललोकैकसा-
 क्षिणे सकललोकैकवरप्रदाय सकलनिगमगुह्याय सकलवेदान्त-
 पारगाय सकलदुरितार्तिभञ्जनाय सकलजगदभयङ्कराय सकल-
 लोकैकशङ्कराय शशाङ्कशेखराय शाश्वतनिजावासाय निर्गुणाय
 नीरूपाय निराभासाय निरामयाय निरातंकाय निष्प्रपञ्चाय
 निष्कलङ्काय निर्वन्द्वाय निःसङ्गाय निर्मलाय निर्गमाय निरु-
 यमविभवाय निर्भयाय निर्लोभाय निष्क्रोधाय निश्चिन्ताय
 निरहंकाराय निराकुलाय निराधाराय नित्यशुद्धबुद्धपरिपूर्ण-
 सच्चिदानन्दाय परमशान्तप्रकाशतेजोरूपाय तेजोमयाय जय
 जय रुद्र महारुद्रवीरभद्रावतार महाभैरव कालभैरव कल्पान्त-
 भैरव कपालमालाधर खट्वाङ्गखड्गचर्मपाशांकुशडमरुकशूल-
 चापबाणगदाशक्तिभिण्डिपालतोमरमुसलपुद्गरप्रासपट्टिशपाश-
 त्रिशूलपरिघभुसण्डीशतघ्नीचक्राद्यायुधभीषणकर सहस्रमुख दंष्ट्रा-
 लविकटाट्टाहासविस्फारितब्रह्माण्डमण्डल नागेन्द्रकुण्डल
 त्रिहरिचलत्रय मानेन्द्रचर्मनिर्धर दृग्यजुष्यवका

न्तक विरूपाक्ष विश्वेश्वर विश्वरूप वृषभवाहन विषभीषण
 विश्वतोमुख सर्वतो मां रक्ष रक्ष ज्वल ज्वल प्रज्वल २ महा-
 मृत्युभयं नाशय २ विषसर्पभयं शमय २ रोगभयमुत्सादय २
 चोरभयं नाशय २ चोरान्मारय २ ममशत्रून् उच्चाटय २
 त्रिशूलेन विदारय २ कुठारेण भिन्धि २ खड्गेन छिन्धि २
 खट्वाङ्गेन विपोथय २ मुसुलेन निष्पेषय २ बाणैः सन्ताडय
 २ तृतीयनेत्रेण सन्तापय २ रक्षांसि भीषय २ भूतान् विद्रा-
 वय २ कूष्माण्डवेतालभूतमारीब्रह्मराक्षसगणान् सत्रासय २
 ममाऽभयं कुरु २ वित्रस्तं मामाश्वासय २ नरकमहाभयान्मामु-
 द्धर २ संजीवय २ क्षुत्तृड्भ्यां मामाप्यायय २ दुःखातुरं मामा-
 नन्दय २ शिवकवचेन मामाच्छादय २ त्र्यम्बक सदाशिव
 नमस्ते नमस्ते नमस्ते ॥ ऋषभ उवाच । इतीदं कवचं शैवं
 वरदं व्याहृतं मया । सर्वबाधाप्रशमनं रहस्यं सर्वदेहिनाम् ॥ १ ॥
 सः सदा धारयेन्मर्त्यः शैवं कवचमुत्तमम् । न तस्य जायते
 कापि भयं शम्भोरनुग्रहात् ॥ २ ॥ क्षीणायुः प्राप्तमृत्युर्वा
 महारोगहतोऽपि वा । सद्यः सुखमवाप्नोति दीर्घमायुश्च विन्दति
 ॥ ३ ॥ सर्वदारिद्र्यशमनं सर्वमङ्गल्यवर्धनम् । यो धत्ते कवचं
 शैवं स देवैरपि पूज्यते ॥ ४ ॥ महापातकसंघातैर्मुच्यते चोप-
 पातकैः । देहान्ते मुक्तिमाप्नोति शिववर्मानुभावतः ॥ ५ ॥
 त्वमपि श्रद्धया वत्स शैवं कवचमुत्तमम् । धारयस्व मया धत्ते
 सद्यः श्रेयो ह्यऽवाप्स्यसि ॥ ६ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे
 कवचं सम्पूर्णम् ॥

अथाऽनुलेपार्थं शिवमहिमस्तोत्रम् ॥

क्षेपकः ॥ “आधीनामगदं दिव्यं व्याधीनां मूलकृ-
न्तनम् । उपद्रवानां दलनं महादेवमुपास्महे ॥ १ ॥
अहं पापी पापक्षपणनिपुणः शङ्कर ! भवानऽहं भीतो
भीताऽभयवितरणे ते व्यसनिता । अहं दीनो दीनो-
द्धरणविधिसज्जस्त्वमितरत्र जानेऽहं वक्तुं कुरु सकल-
शोच्ये मयि कृपाम् ॥ २ ॥ जनास्त्वत्पादाब्जश्रवण-
मननध्याननिपुणाः स्वयं ते निस्तीर्णा न खलु करुणा
तेषु करुणा । भवे लीने दीने मयि मननहीने न करुणा
कथं नाथ ख्यातस्त्वमसि करुणासागर इति ॥ ३ ॥”
ॐ महिम्नः पारं ते परमऽविदुषो यद्यऽसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनां-
मपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः । अथाऽवाच्यः सर्वः स्वमतिपरि-
णामावधिगुणन्ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥
अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्वावृत्त्या य-
च्चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः
कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥
मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवतस्तव ब्रह्मन् किं वागज्जि-
सुरगुरोर्विस्मयपदम् । मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन ! बुद्धिर्व्यवसिता ॥ ३ ॥ तवैश्वर्य-
धत्तजगदुदयरक्षाप्रलयकृत्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु
त्रयेषु । अभव्यानामस्मिन्वरद ! रमणीयामरमणीं विदुषां व्या-
क्रोशी विदधत इहैकं जडधियः ॥ ४ ॥ किमाहः किंकारः

स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं किमाधारो धाता सृजति किमुपा-
 दानमिति च । अतर्कैश्वर्ये त्वय्यऽनवसरदुःस्थो हतधियः कुत-
 र्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगताम् ॥ ५ ॥ अजन्मानो
 लोकाः किमऽवयववन्तोऽपि जगतामधिष्ठातारं किं भवविधिर-
 नादृत्य भवति । अनीशो वा कुर्याद्भुवनजनने कः परिकरो यतो
 मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥ ६ ॥ त्रयी सांख्यं योगः
 पशुपतिमतं वैष्णवमिति प्रमिन्ने प्रस्थाने परमिदमधः पथ्यमिति
 च । रुचीनां वैचित्र्यादजुकुटिलनानापथजुषां नृणामेको गम्य-
 स्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥ ७ ॥ महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं
 भस्म फणिनः कपालं चैतीयत्तव वरद तत्रोपकरणम् । सुरास्तां
 तामृद्धिं दधति तु भवद्भूषणहितां नहि स्वात्मारामं विषयमृग-
 तृणा भ्रमयति ॥ ८ ॥ ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्तु ध्रुवमिदं
 परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये । समस्तेऽप्येत-
 सिन्पुरमथन! तैर्विस्मित इव स्तवज्जिह्वेभि त्वा न खलु ननु धृष्टा
 मुखरता ॥ ९ ॥ तवैश्वर्यं यत्ताद्यदुपरि विरिञ्चो हरिरधः परि-
 ष्ठेत्तुं यातावनलमनलस्कन्दवपुषः । ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरु
 गृणद्वां गिरिश! यत्स्वयं तस्ये ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न
 कलति ॥ १० ॥ अयत्नादासाद्य त्रिभुवनमवैरिव्यतिकरं दशास्थो
 ब्रह्माहूतमृत रणकण्डूपरवशान् । शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणाम्भो-
 रुहवलेः स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहर! विस्फूर्जितमिदम् ॥ ११ ॥
 अमुष्य तत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं बलात्कैलासेपि त्वद-
 वसतो विक्रमयतः । अलभ्या पातालेऽप्यलसचलिताङ्गुष्ठशिर-
 ताया त्वयासीद्भुवमुपयितो भुवसि खड्गः ॥ १२ ॥

करः कर्मसु जनः ॥ २० ॥ क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीश-
 स्तनुभृतामृषीणामार्षिज्यं शरणद ! सदस्याः सुरगणाः । क्रतु-
 श्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरम-
 भिचाराय हि मखाः ॥ २१ ॥ प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं
 स्वां दुहितरं गतं रोहिद्धूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा । धनु-
 ष्पाणेयांतं दिवमपि सपत्राकृतममुं त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न
 मृगव्याधरभसः ॥ २२ ॥ अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते
 विमृशतां मुनीनां दाराणां समजनि स कोपव्यतिकरः । यतो
 भग्ने गुह्ये सकृदऽपि सपर्यां विदधतां ध्रुवं मोक्षोऽश्लीलं किमपि
 पुरुषार्थप्रसवि ते ॥ २३ ॥ स्वलावण्याशंसा धृतधनुष्यमऽह्वाय
 वृणवत्पुरः पुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि । यदि स्त्रैणं देवी
 यमनिरत देहार्धघटनादवैति त्वामद्वावत वरद मुग्धा युवतयः
 ॥ २४ ॥ श्मशानेष्वक्रीडा सरहर पिशाचाः सहचराश्विता-
 भस्मालेपः सृगपि नृकरोटीपरिकरः । अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु
 तामैवमखिलं तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥ २५ ॥
 मानः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः ग्रहण्यद्रोमाणः
 ग्रमदसलिलोत्सञ्चितदृशः । यदालोक्याह्लादं हृद् इव निमज्ज्याऽ-
 मृतमये दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥ २६ ॥
 त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवहस्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु-
 ध्रणिरान्मा त्वमिति च । परिछिन्नामेवं त्वयि परिणतां विश्रुत-
 गिरं न विद्वास्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥ २७ ॥ त्रयी-
 ति सो वृत्तीन्निधुवनमथो त्रीनपि सुरानकाराद्यैर्वर्णैश्चिभिरभिद-
 ष्यति । तुरीयं तं धाम त्रिभिर्भिरुत्तमैर्गुणैः

समस्तव्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम् ॥ २८ ॥ भवः
 शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सह महास्तथा भीमेशानाविति
 यदभिधानाष्टकमिदम् । अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुति-
 रपि प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योस्मि भवते ॥ २९ ॥
 वपुष्पादुर्भावादऽनुमितमिदं जन्मनि पुरा पुरारे ! नैवाहं कचिदपि
 भवन्तं प्रणतवान् । नमन्मुक्तः सम्प्रत्यतनुरहमग्रेष्यऽनति
 मान्महेश ! क्षन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥ ३० ॥ नमो
 नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर
 महिष्ठाय च नमः । नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो
 नमः सर्वस्मै ते तदिदमति सर्वाय च नमः ॥ ३१ ॥ बहलर-
 जसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः प्रबलतमसे तत्संहारे हराय
 नमो नमः । जनसुखकृते सत्वोद्विक्तौ मृडाय नमो नमः प्रम-
 हसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥ ३२ ॥ कृशपरि-
 णति चेतः क्लेशवश्यं कचेदं कच तव गुणसीमोल्लङ्घिनी शश्व-
 द्द्विः । इति चकितमऽमन्दीकृत्य मां भक्तिराऽधाद्वरद चर-
 णयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥ ३३ ॥ सुरभुजगनरेन्द्रैरर्चितस्ये
 न्द्रुमौलेः प्रथितगुणगरिम्णो ज्ञानकारुण्यमूर्तेः । सकलगुणव-
 र्ण्यः पुष्पदन्ताऽभिधानो व्यदधदऽलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतद्गरीयः
 ॥ ३४ ॥ असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे सुरतरुवर-
 शाखा लेखनी ॥ पर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्व
 काः । भावपरामृतनिभरीशू ! पारं न याति ॥ ३५ ॥ अह-
 ॥ मानसगोचरमेति यदैवनि परमभक्त्या शुद्धचित्तः पु-
 त्रैव त्वत्पदमेदं स्तोत्रपरावृत्तदृष्ट्या प्रचुरतरुनायु-

पुत्रवान्कीर्तिमांश्च ॥ ३६ ॥ दीक्षा दानं तपस्तीर्थस्नानं योगा-
 दिकाः क्रियाः । महिम्नस्तव पाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥
 ॥ ३७ ॥ महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः । अधो-
 रान्नापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ ३८ ॥ कुसुमद-
 शननामा सर्वगन्धर्वराजः शशधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः । स
 गुरुनिजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात्स्तवनमिदमकार्षीद्विव्य-
 दिव्यं महिम्नः ॥ ३९ ॥ सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं पठति
 यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः । व्रजति शिवसमीपं किन्नरैः
 स्तूयमानः स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥ ४० ॥ श्री-
 पुष्पदन्त मुखपङ्कजनिर्गतेन स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
 कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन सुप्रीणितो भवति भूतपति-
 महेशः ॥ ४१ ॥ इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छङ्करपादयोः ।
 अर्पिता तेन मे देवः प्रीयतां च सदाशिवः ॥ ४२ ॥ क्षे० ॥
 आ किं न रक्षसि नयत्ययमन्तको मां हेलावलेपस-
 मयः किमयं महेश । मा नाम भूत्करुणया हृदयस्य
 पीडा व्रीडापि नास्ति शरणागतमुज्झतस्ते ? । इति
 श्रीपुष्पदन्तविरचितं शिवमहिमस्तोत्रमनुलेपनार्थम् ॥

शिवचामरार्थं जयस्तुत्यादि शिवस्तोत्रत्रयम् ।

जय सर्वजनाधीश जय गौरीपते शिव । पारदेव महादेव
 जयगङ्गाधरेश्वर । जय दग्धपुराण्य न भवसि ॥ २७ ॥ त्रयी
 जय कामविरामेश जय भक्त्यापे सुरानकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिद-

जय चन्द्रकलाक्रान्त जय नागेन्द्रभूषण । जय पुङ्गवसत्केतो
जय व्यक्ष महेश्वर ॥ जयान्तकरिपो शम्भो जय ब्रह्मादि-
कारण । जय पञ्चकलातीत जय शूलिन्कपालभृत् ॥ जयोपेन्द्रे-
न्द्रचन्द्राद्य जय नन्द्यादिवन्दित । जयानेकगणाधीश जय
स्वामिन् महेश्वर ॥ जय विश्वाद्य विश्वेश जय विश्वैककारण ।
जय विश्वसृजां मुख्य जय विश्वस्य सद्गुरो ॥ जय निरामय
जय सुधामय जय धृतामृतदीपिते, जय हतान्तक जय
कृतान्तक जय पुरान्तक सद्गते । जय परापर जय दयापर जय
नतार्पितसद्गते जय जितस्मर जय महेश्वर जय जय त्रिजग-
त्पते ॥ इति जयस्तुतिः ॥ व्याप्तचराचरभावविशेषं चिन्म-
यमेकमनन्तमनादिम् । भैरवनाथमनाथशरण्यं त्वन्मयचित्ततया
हृदि वन्दे ॥ १ ॥ त्वन्मयमेतदशेषमिदानीं भाति मम त्वदनुग्रह-
शक्त्या । त्वं च महेश सदैव ममात्मा स्वात्ममयं मम तेन
समस्तम् ॥ २ ॥ स्वात्मनि विश्वगते त्वयि नाथे तेन न संसृ-
तिभीतिकथास्ति । सत्स्वपि दुर्धरदुःखविमोहत्रासविधायिषु
कर्मगणेषु ॥ ३ ॥ अन्तक मां प्रति मा दशमेनां क्रोधकराल-
त्तमां विदधीहि । शङ्करसेवनचिन्तनधीरो भीषणभैरवशक्ति-
भयोसि ॥ ४ ॥ इत्थमुपोढभवन्मयसंविदीधितिधारितभूरि-
तमिस्रः । मृत्युयमान्तककर्मपिशाचैर्नाथ नमोस्तु न जातु
विभेमि ॥ ५ ॥ प्रोदितसत्यविवोधमरीचिप्रोक्षितविश्वपदार्थ-
ज्ञः । भावपरामृतनिर्भरपूर्णे त्वय्यहमात्मनि निर्भूतिमेमि
॥ ६ ॥ मानसगोचरमेति यदैव क्लेशदशाऽतनुतापविधात्री ।
यदैव त्वत्पदमेतदस्तोत्रपरावृतदृष्टिर्हति ॥ ७ ॥

सत्यमिदं व्रतदानस्नानतपो भवतापविनाशि । तावकशास्त्रपरा-
मृतचिन्ता सिन्धति चेतसि निर्वृतिधाराः ॥ ८ ॥ नृत्यति
गायति हृष्यति गाढं संविदियं मम भैरवनाथ । त्वां प्रियमाप्य
सुदर्शनमेकं दुर्लभमन्यजनैः समयज्ञम् ॥ ९ ॥ वसुरसैपौषे
कृष्णदशम्यामभिनवगुप्तः स्तवमिममकरोत् । येन विभुर्भवम-
रुसन्तापं शमयति झटिति जनस्य दयालुः ॥ १० ॥
इत्यऽभिनवोक्तभैरवस्तुतिः ॥ अतिभीषणकटुभाषणयम-
किंकरपटलीकृतताडनपरिपीडनमरणागमसमये । उमया सह
मम चेतसि यमशासन निवसञ्छिव शंकर शिव शंकर हर मे
हर दुरितम् ॥ १ ॥ अतिदुर्नयचटुलेन्द्रियरिपुसञ्चयदलिते
पविकर्कशकटुजल्पितखलगर्हणचलिते । शिवया सह मम
चेतसि शशिशेखर निवसञ्छिव० ॥ २ ॥ भवभञ्जन सुररञ्जन
खलवञ्चन पुरहन् दनुजान्तक मदनान्तक रविजान्तक भग-
वन् । गिरिजावर करुणाकर परमेश्वर भयहञ्छिव श० ॥ ३ ॥
शक्रशासन कृतशासन चतुराश्रमविषये कलिविग्रह भवदुर्ग-
रिपुदुर्वलसमये । द्विजक्षत्रियवनिताशिशुदरकम्पितहृदये शिव
॥ ४ ॥ भवसंभवविविधामयपरिपीडितवपुषं दयितात्मज
ममताभरकलुषीकृतहृदयम् । कुरु मां निजचरणार्चननिरतं भ-
सततं शिव० ॥ ५ ॥ इति चामरार्थं जयस्तुत्यादि
शिवस्तोत्रत्रयम् ॥ अथ पञ्चाक्षरपङ्कशिवस्तुतिः
नागेन्द्रहाराय त्रिलोचनाय भस्माङ्गरागाय महेश्वरसत्त्वये
धिदेवाय दिगम्बराय तस्मै नकाराय नमः ॥ ६ ॥ इति
सप्तस्तोत्राणि समाप्तानि ॥

नाथाय पुरान्तकाय तस्मै मकारा० ॥ २ ॥ शिवामुखाम्भोज-
 विकासनाय दक्षस्य यज्ञस्य विनाशकाय । चन्द्रार्कवैश्वानरलो-
 चनाय तस्मै शिकारा० ॥ ३ ॥ वसिष्ठकुम्भोज्ज्वगौतमादि-
 मुनीन्द्रवन्द्याय गिरीश्वराय । श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजाय तस्मै
 वकारा० ॥ ४ ॥ यज्ञस्वरूपाय जटाधराय पिनाकहस्ताय
 सनातनाय । नित्याय शुद्धाय निरञ्जनाय तस्मै यकाराय०
 ॥ ५ ॥ इति ॥ ॐकारं विन्दुसंयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति
 योगिनः । कामदं मोक्षदं चैव ॐकारं तं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
 न जातो न मृतो यश्च क्षयो यस्य न विद्यते । नमन्ति दैवताः
 सर्वे नकारं तं० ॥ २ ॥ महादेवं महावक्त्रं महाध्यानपरा-
 यणम् । महापापहरं देवं मकारं तं० ॥ ३ ॥ शिवात्परतरो
 नास्ति शिवशास्त्रेषु निश्चयः । शमन्ति सर्वपापानि शिकारं०
 ॥ ४ ॥ वाहनं वृषभो यस्य वासुकिः कण्ठभूषणम् । वामे
 शक्तिधरं देवं वकारं तं० ॥ ५ ॥ यत्र तत्र स्थितो देवः
 सर्वव्यापी महेश्वरः । यो गुरुः सर्वदेवानां यकारं तं० ॥ ६ ॥
 ॐकारं कर्मचक्रेषु नकारं नाभिमण्डले । मकारं हृदये देशे
 शकारं कण्ठभूषणम् । वकारं वक्त्रमध्ये तु यकारं ब्रह्मरन्ध्रगम् ॥
 एवं षडक्षरस्तोत्रं यः पठेच्छिवसन्निधौ । शिवलोकमवाप्नोति
 शिवेन सह मोदते ॥ इति पञ्चाक्षरषडक्षरशिवस्तुतिः ॥

विस्तमोहा०

महाचित् । यने ।

अथ शिवनिर्वाणस्तुतिः ॥ क्षमापनस्तुतिश्च ॥

जयत्यऽनन्यसामान्यप्रकृष्टगुणवैभवः । संसारनाटकारम्भ-
निर्वाहनकविः शिवः । ॐ नमः शिवाय भूतभव्यभाविभाव-
भाविने । ॐ नमः शिवाय मातृमानमेयकल्पनाजुषे । ॐ नमः ०
भीमकान्तशान्तशक्तिशालिने । ॐ ० शाश्वताय शङ्कराय शम्भवे ।
ॐ ० निर्निकेतनिःस्वभावमूर्त्तये । ॐ ० निर्विकल्पनिष्प्रपञ्च-
संविदे । ॐ ० निर्विवादनिष्प्रमाणसिद्धये । ॐ ० निर्मलाय
निष्कलाय वेधसे । ॐ ० पार्थिवाय गन्धमात्रसंविदे । ॐ ० पद्म-
साद्यसाम्यरस्यतृप्तये ॥ १० ॥ ॐ ० तैजसाय रूपितानिरूपिणे ।
ॐ ० पावनाय सर्वभावसंस्पृशे । ॐ ० नाभसाय शब्दमात्रराविणे ।
ॐ ० निर्गलन्मलव्यपायि पायवे । ॐ ० विश्वसृष्टिसौष्टवैकमेधसे ।
ॐ ० सर्वतः प्रसारिपादसम्पदे । ॐ ० विश्वभोग्यभोगयोग्यपाणये ।
ॐ ० वाचकप्रपञ्चवाच्यवाचिने । ॐ ० नस्यगन्धसर्वगन्धबन्धवे ।
ॐ ० पुद्गलालिलोलाग्रशालिने ॥ २० ॥ ॐ ० चाक्षुषाय विश्व-
रूपसन्दृशे ॐ ० तद्गुणत्रयविभागभूतये । ॐ ० पौरुषाय भोक्तृ-
दाय मानिने । ॐ ० सर्वतो नियन्तृतानियामिने । ॐ ० कामभे-
दकल्पनोपकल्पिने । ॐ ० किञ्चिदेव वत्सताकरासृजे । ॐ ०
किञ्चिदेव वेत्तृतोपपादिने । ॐ ० सर्वभोग्यवर्धनोपराशिणे । ॐ ०
शुद्धविद्यतत्त्वमन्त्ररूपिणे । ॐ ० दृक्त्वयाविकल्पे सत्तत्त्वया
ॐ ० सर्वविस्त्रभो सदाशिवाय ते । ॐ नमः ॥ ६५ ॥
मिसाय ॥ ॐ वर्णमित्रसत्यदापपादि

पञ्चपञ्चिने । ॐ० सौरजैनबौद्धशुद्धभागिने । ॐ० भक्तिमात्रल-
भ्यदर्शनाय ते । ॐ० सर्वतो गरीयसां गरीयसे । ॐ० सर्वतो
महीयसां महीयसे । ॐ० सर्वतः स्थवीयसां स्थवीयसे । ॐ०-
तुभ्यमस्त्वणीयसामणीयसे ॥ ४० ॥ ॐ० मन्दराद्रिकन्दराधि-
शायिने । ॐ० जाह्नवीजलोज्ज्वलाभजूटिने । ॐ० भालचन्द्रच-
न्द्रिकाकिरीटिने । ॐ० सोमसूर्यवह्निमात्रनेत्र ते । ॐ० कालकू-
टकण्ठपीठसुश्रिये । ॐ० धर्मरूपपुङ्गवध्वजाय ते । ॐ० भस्मधू-
लिशालिने त्रिशूलिने । ॐ० सर्वलोकपालिने कपालिने । ॐ०-
सर्वदैत्यमर्दिने कपर्दिने । ॐ० नित्यनम्रनाकिने पिनाकिने
॥ ५० ॥ ॐ० नागराजहारिणे विहारिणे । ॐ० शैलजाविलासिने
सुखासिने । ॐ० मन्मथप्रसाथिने पुरपुषे । ॐ० कालदेहदाहयु-
क्तिकारिणे । ॐ० नागकृत्तिवाससेऽप्यऽवाससे । ॐ० भीषणश्म-
शानभूमिवासिने । ॐ० पीठशक्तिपीठकोपपादिने । ॐ० सिद्ध-
मन्त्रयोगिने वियोगिने । ॐ० सर्वदृक्कतुर्नयादिकारिणे । ॐ०-
सर्वतीर्थतीर्थताविधायिने ॥ ६० ॥ ॐ० साङ्गवेदतद्विचारचा-
रवे । ॐ० षट्पदार्थषोडशार्थवादिने । ॐ० सांख्ययोगपाञ्चरा-
त्रपञ्चिने । ॐ० धातुविष्णुशर्वकारिरूपिणे । ॐ० धातुविष्णु
प्रमुखात्मरूपिणे । ॐ० भोग्यदाय भोग्यभोगरूपिणे । ॐ० पा-
रगाय पारणाय मन्त्रिणे । ॐ० पारमार्थपार्थिवस्वरूपिणे । ॐ०-
सर्वमण्डलाधिपत्यशालिने । ॐ० सर्वशक्तिवासनानिवासिने
॥ ७० ॥ ॐ० सर्वतत्रवासनारसात्मने । ॐ० सर्वमन्त्रदेवतानि-
वस्तमोहा ॐ० स्वस्थिताय नित्यकर्ममालिने । ॐ० कालकल्प-
दायिने । ॐ० भक्तकाय सौख्यदाय शम्भवे । ॐ०-
शान्तप्रसादकारिणे । ॐ० शान्तप्रसादकारिणे ।

ॐ० सर्वभावशुद्धबुद्धिहेतवे । ॐ० सर्वसिद्धिदायिने सुमायिने ।
 ॐ० भक्तिमात्रसंस्तुताय शूलिने ॥ ८० ॥ ॐ नमः शिवाय
 भास्वते । ॐ० भर्ग ते । ॐ० शर्व ते । ॐ० गर्व ते । ॐ० खर्व
 ते । ॐ० पर्व ते । ॐ० रुद्र ते । ॐ० भीम ते । ॐ०
 विष्णवे । ॐ० जिष्णवे । ९० । ॐ० धन्विने । ॐ० खड्गिणे
 ॐ० चर्मिणे । ॐ० वर्मिणे । ॐ० कर्मिणे । ॐ० धर्मिणे ।
 ॐ० भामिने । ॐ० कामिने । ॐ० योगिने । ॐ० भोगिने ।
 ॐ० तिष्ठते । ॐ० गच्छते । ॐ० हेतवे । ॐ० सेतवे । ॐ० सर्वतः ।
 ॐ० सर्वशः । ॐ० सर्वदा । ॐ० सर्वथः १०८ ॥ भव शर्व
 रुद्रहर शंकर भूतपते गिरिश गिरीश भर्ग शशिशेखर नीलगल ।
 त्रिनयन वामदेव गिरिजाधर माररिपो जयजय देवदेव भग-
 वन्भवतेऽस्तु नमः ॥ एतामष्टोत्तरशतनमस्कारसंस्कारपूर्तां
 भूतार्थव्याहतिनुतिमुदाहृत्य मृत्युञ्जयस्य । कश्चिद्विद्वान्यदिह
 कुशलं सञ्चिनोति स किञ्चित्तेनान्येषां भवति पठतामीप्सितार्थस्य सिद्धिः । इति व्यासोक्तनिर्वाणस्तुतिः ॥ अथ
 शिवापराधक्षमापनस्तुतिः ॥ ॐ आदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति
 कलुषे मातृकुक्षौ स्थितं मां विष्णूत्रामेध्यमध्ये कथयति नितरां
 जाठरो जातवेदाः । यद्यद्वै तत्र दुःखं व्यथयति विविधं
 शक्यते केन वक्तुं क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः
 श्रीमहादेव शम्भो ॥ १ ॥ बाल्ये दुःखातिरेकान्मललुलितवपुः
 स्तन्यपाने पिपासी नो शक्यश्चेन्द्रियेभ्यो भवगुणजं सत्तत्त्वयं
 मंगदष्टः । नानारोगादिदुःखाद्बुद्धनपरवशः शङ्क ॥ ६ ॥
 तव्यो मेऽपराधः ॥ १२ ॥ प्रोदधि योवनस्य शायिनिः

पञ्चभिर्मर्मसन्धौ दष्टो नष्टो विवेकात्सुतधनयुवतिस्वादुसौख्ये
 निषण्णः । शैवीचिन्ताविहीनः परतपनरतो मानगर्वाधिरूढः
 क्षन्तव्यो मे० ॥ ३ ॥ वार्धक्ये चेन्द्रियाणां विनतिगतमति-
 आधिदैवाधिभूतैर्दुःखै रोगैर्वियोगैस्त्वनवसितवपुः प्रौढिहीनोऽ-
 तिदीनः । मिथ्यामोहाभिलाषैर्भ्रमन्नऽलिगणवत् धूर्जटेर्ध्यान-
 भ्रष्टः क्षन्तव्यो० ॥ ४ ॥ स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिकृते
 नाहतं गाङ्गतोयं पूजार्थं वा कदाचिद्बहुतरगहनात्खण्डविल्वी-
 दलानि । नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गन्धपुष्पै-
 स्त्वदर्थं क्षन्तव्यो० ॥ ५ ॥ स्थित्वा पद्मासनेहं प्रणवयुतमरुत्कु-
 ण्डलीसूक्ष्ममार्गाच्छान्तिं नीते स्वस्वान्ते प्रकटितविभवं ज्योति-
 रूपं पराख्यम् । लिङ्गज्ञैर्ब्रह्मवाक्यैः सकलतनुगतं शङ्करं न
 स्मरामि क्षन्तव्यो० ॥ ६ ॥ ध्यात्वा चित्ते शिवाख्यं प्रचुरत-
 र्दहनं नैव दत्तं द्विजेभ्यो हव्यं ते लक्षसंख्यैर्हुतवहवदने नार्पितं
 बीजमत्रैः । नो तप्तं गाङ्गतीरे व्रतजपनियमैरुद्रजाप्यैर्न वेदैः
 क्षन्तव्यो० ॥ ७ ॥ दुग्धैर्मध्वाज्ययुक्तैर्दधिसितसहितैः स्नापितं
 नैव लिङ्गं नो लिप्तं चन्दनाद्यैः कनकविरचितैः पूजितं न
 प्रसूनैः । धूपैः कर्पूरदीपैर्विविधरसयुतैर्नैव भक्ष्योपहारैः
 क्षन्तव्यो० ॥ ८ ॥ नो शक्यं सार्तकर्म प्रतिपदगहनं प्रत्य-
 भिज्ञातुमीषच्छ्रौतं वाक्यं कथं वा द्विजवरशमदं ब्रह्ममार्गप्र-
 दीपम् । ज्ञेयो धर्मो विचारैः श्रवणमनु मया किं निदिध्या-
 सितव्यं क्षन्तव्यो० ॥ ९ ॥ नमो निःसङ्गशुद्धस्त्रिगुणविराहतो
 निस्तमोहान्धकारो नासाग्रे न्यस्तदृष्ट्या विदितभगुणेनैव नष्टः
 कदाचित् । उन्मत्तावस्थया त्वं विगतकलिमले स्वाशये नापि
 प्राप्तिः क्षन्तव्यो० ॥ १० ॥ चन्दोऽनामिहोत्तरे स्मरते

गङ्गाधरे शंकरे सपैर्भूषितकण्ठकर्णविवरे नेत्रोत्थवैश्वानरे ।
 दन्तिवकृतसुन्दराम्बरधरे त्रैलोक्यसारे हरे मोक्षार्थं कुरु चित्त-
 वृत्तिमखिलामन्यैस्तु किं कर्मभिः ॥ ११ ॥ किंवाऽनेन धनेन
 वाजिकरिभिः प्राप्तेन राज्येन किं किंवा पुत्रकलत्रमित्रपशुभि-
 र्देहेन गेहेन किम् । ज्ञात्वैतत् क्षणभङ्गुरं सपदि रे त्याज्यं मनो
 दूरतः स्वात्मस्थं गुरुवाक्यतो भज भज श्रीपार्वतीवल्लभम् ॥ १२ ॥
 आयुर्नश्यति पश्यतां प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं प्रत्यायान्ति
 गताः पुनर्न दिवसाः कालो जगद्भक्षकः । लक्ष्मीस्तोयतरङ्गभ-
 ङ्गचपला विद्युच्चलं जीवितं तस्मान्मां शरणागतं शरणद त्वं रक्ष
 रक्षाधुना ॥ १३ ॥ आत्मा त्वं गिरिजा मतिः सहचराः
 प्राणाः शरीरं गृहं पूजा ते विषयोपभोगरचना निद्रा
 समाधिस्थितिः । सञ्चारः पदयोः प्रदक्षिणविधिः
 स्तोत्राणि सर्वा गिरो यद्यत्कर्म करोमि तत्तदखिलं
 शम्भो तवाराधनम् ॥ १ ॥ वृषे नोत्तरमङ्ग पश्यसि न
 मामेतादृशं दुःखितं विज्ञसि बहुधा कृतां न शृणुषे
 नायासि मन्मानसे । संसारार्णवगर्तमध्यपतितं
 प्रायेण नालम्बसे वाक्कक्षुःश्रवणाङ्घ्रिपाणिरहितं त्वा-
 माह सत्यं श्रुतिः ॥ २ ॥ करचरणकृतं वाक्कायजं कर्मजं
 वा श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् । विदितमविदितं वा
 सर्वमेतत्क्षमस्व जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शम्भो ॥ १४ ॥
 इति शंकराचार्यकृता शिवापराधक्षमापनस्तुतिः ॥
 अथ रावणकृतदीनाक्रन्दाख्यशिवक्षमापणम् ॥ ॐ गौरीश्वराय

दुःखशमनाय वृषध्वजाय रुद्राय कालदहनाय नमः शिवाय ॥ १ ॥
 सर्वेश्वरत्वे सति भस्मशायिने ह्युमापतित्वे सति चोर्ध्वरेतसे ।
 वित्तेशभृत्ये सति चर्मवाससे निवृत्तरागाय नमस्तपस्विने ॥ २ ॥
 ॐकारेण विहीनस्य नित्यमुद्रिग्रचेतसः । तापत्रयाग्नितापस्य
 त्राणं कुरु महेश्वर ॥ ३ ॥ कायपोषणसक्तस्य रोगशोकाकुलस्य
 च । भवार्णवनिमग्नस्य त्राणं ॥ ४ ॥ मदनोरगदष्टस्य क्रोधा-
 ग्निज्वलितस्य च । लोभमोहादिसक्तस्य त्राणं ॥ ५ ॥ तृणा-
 मृङ्खलया नाथ बद्धस्य भवपञ्जरे । कृपार्द्रदीनचित्तस्य त्राणं
 ॥ ६ ॥ भटैर्नानाविधैर्घोरैर्यमस्याज्ञाविधायकैः । तां दिशं
 नीयमानस्य त्राणं ॥ ७ ॥ दुष्टस्य नष्टचित्तस्य श्रेष्ठमार्गोज्झि-
 तस्य च । अनाथस्य जगन्नाथ त्राणं ॥ ८ ॥ संसारपाश-
 दृढबन्धनपीडितस्य मोहान्धकारविषमेषु निपातितस्य । कामा-
 दितस्य भयरागखलीकृतस्य दीनस्य मे कुरु दयां परलोकनाथ
 ॥ ९ ॥ दीनोऽसि मन्दधिपणोऽसि निराश्रयोऽसि दासोऽसि
 साधुजनतापरिवर्जितोऽसि । दुष्टोऽसि दुर्भगतमोऽसि गतत्रपोऽसि
 धर्मोऽज्झितोऽसि विकलोऽसि कलङ्कितोऽसि ॥ १० ॥ भीतोऽसि
 भङ्गुरतमोऽसि भयानकोऽसि शंकाशतव्यतिकराकुलचेतनोऽसि ।
 रागादिदोषनिकरैर्मुखरीकृतोऽसि सत्यादिशौचनियमैः परि-
 वर्जितोऽसि ॥ ११ ॥ जन्माटवीभ्रमणमारुतखेदितोऽसि नित्या-
 मयोऽस्म्यऽशरणोऽस्म्यऽसमञ्जसोऽसि । आशानिरङ्कुशपिशाचि-
 र्दितोऽसि हास्योऽसि हा पशुपते शरणागतोऽसि ॥ १२ ॥
 तोऽसि विनष्टोऽसि दष्टोऽसि चपलेन्द्रियैः । भवार्णवनिम-
 ग्नोऽसि तापमग्निदग्धोऽसि ॥ १३ ॥ यदि न तस्य महावा

यदि नास्मि भयातुरः । यदि नेन्द्रियसंसक्तस्तत्कोर्यः शरणे
मम ॥ १४ ॥ आर्तो मत्सदृशो नान्यस्त्वतो नान्यः कृपापरः ।
तुल्य एवावयोर्योगः कथं नाथ न पाहि माम् ॥ १५ ॥ आक-
र्णयाऽशु कृपणस्य वचांसि सम्यक् लब्धोसि नाथ बहुभिर्ननु
जन्मवृन्दैः । अद्य प्रभो यदि दयां कुरुषे न मे त्वं तत्तः परं
कथय कं शरणं व्रजामि ॥ १६ ॥ द्वेष्योहं सर्वजन्तूनां बन्धूनां
च विशेषतः । सुहृद्गर्गस्य सर्वस्य किमन्यत्कथयामि ते ॥ १७ ॥
मातापितृविहीनस्य दुःखशोकातुरस्य च । आशापाशनिबद्धस्य
रागद्वेषयुतस्य च ॥ १८ ॥ देवदेव जगन्नाथ शरणागतवत्सल ।
नान्यस्त्रातास्ति मे कश्चित्त्वदृते परमेश्वर ॥ १९ ॥ भीतोस्मि
कालवशगोस्मि निराश्रयोस्मि खिन्नोस्मि दुःखजलधौ पतितोस्मि
शम्भो । आर्तोस्मि मोहपटलेन समावृतोस्मि त्वां चन्द्रचूड
शरणं समुपागतोस्मि ॥ २० ॥ आशिखान्तं निमग्नोस्मि दुस्तरे
भवकर्दमे । प्रसीद कृपया शम्भो पादाग्रेणोद्धरस्व माम् ॥ २१ ॥
श्रुत्वा मे भवभीतस्य भगवन्करुणा गिरः । तथा कुरु यथा भूयो
न बाधन्ते भवापदः ॥ २२ ॥ समयशतविलुप्तं भक्तिहीनं
कुचैलं मलिनवसनगात्रं निर्दयं पापशीलम् । रविजभ्रुकुटिभीतं
रोगिणं प्राप्तदुःखं खलजनपरिभूतं रक्ष मां सर्वशक्ते ॥ २३ ॥
आपन्नोस्मि शरण्योसि सर्वावस्थासु सर्वदा । भगवंस्त्वां प्रपन्नोस्मि
रक्ष मां शरणागतम् ॥ २४ ॥ जातस्य जायमानस्य गर्भस्थ-
स्यापि देहिनः । माभूत्तत्र कुले जन्म यत्र शम्भुर्न देवतम्
॥ २५ ॥ शङ्करस्य च ये भक्ताः शान्तास्तद्गतमानसाः । तेषां
यस्य दासोहं भूयां जगन्नि यजमानि ॥ २६ ॥ तमस्तारा-

दिसंयुक्तं शिवइत्यक्षरद्वयम् । जिह्वाग्रे वर्तते यस्य सफलं तस्य
जीवितम् ॥ २७ ॥ यत्कृतं यत्करिष्यामि तत्सर्वं न मया
कृतम् । त्वया कृतं तु फलभुक्त्वमेव परमेश्वर ॥ २८ ॥ यदक्षर-
पदभ्रष्टं मात्राहीनं च यद्गतम् । मया दासेन विज्ञप्तं क्षम्यतां
परमेश्वर ॥ २९ ॥ इति श्रीरावणकृता दीनाकन्दनस्तुतिः ॥

अथ कैवल्योपनिषत् ॥

ॐ अथाश्वलायनो भगवन्तं परमेष्ठिनं परिसमेत्योवाच ।
अधीहि भगवन् ! ब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सद्भिः सेव्यमानां
निगूढाम् । ययाऽचिरात्सर्वपापं विपोह्य परात्परं पुरुषं याति
विद्वान् ॥ तस्मै स होवाच पितामहश्च श्रद्धाभक्तिध्यानयो-
गादंवेहि । न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्व-
मानशुः ॥ परेण नाकं निहितं गुहायां विश्राजदेतद्यतयो वि-
शन्ति । वेदान्तविज्ञानमुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्ध-
सत्त्वाः ॥ ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे ॥
विविक्तदेशे च सुखासनस्थः शुचिः समग्रीवशिरःशरीरः ।
अत्याश्रमस्थः सकलेन्द्रियाणि निरुद्ध्य भक्त्या स्वगुरुं प्रणम्य ॥
हृत्पुण्डरीके विरजं विशुद्धं विचिन्त्य मध्ये विशदं विशोकम् ।
अचिन्त्यमऽव्यक्तमनन्तरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिम् ॥
आदिमध्यान्तविहीनमेकं विशुं चिदानन्दस्वरूपमद्भुतम् ।
आप्तहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम् ॥
आदिमध्यान्तविहीनमेकं विशुं चिदानन्दस्वरूपमद्भुतम् ।
आप्तहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम् ॥

स ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोक्षरः परमः स्वराट् । स एव विष्णुः
 स प्राणः स कालोग्निः स चन्द्रमाः ॥ स एव सर्वं यद्भूतं यच्च
 भव्यं सनातनम् । ज्ञात्वा तं मृत्युमत्येति नान्यः पन्था विमु-
 क्तये ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि । संपश्यन्ब्रह्म
 परमं याति नान्येन हेतुना ॥ आत्मानमराणि कृत्वा प्रणवं
 चोत्तरारणिम् । ज्ञाननिर्मथनाभ्यासात्पाशं दहति पण्डितः ॥
 स एव मायापरिमोहितात्मा शरीरमास्थाय करोति सर्वम् ।
 स्त्रियान्नपानादिविचित्रभोगैः स एव जाग्रत्परितृप्तिमेति ।
 स्वप्ने स जीवः सुखदुःखभोक्ता स्वमायया कल्पितविश्वभोगे ।
 सुषुप्तिकाले सकले प्रलीने तमोभिभूतः सुखरूपमेति ॥ पुनश्च
 जन्मान्तरकर्मयोगात्स एव जीवः स्वपिति प्रबुद्धः । पुरत्रये
 क्रीडति यश्च जीवस्ततस्तु जातं सकलं विचित्रम् ॥ आधार-
 मानन्दमखण्डबोधं यस्मिंल्लभ्यं याति पुरत्रयं च ॥ एतस्माज्जायते
 प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथ्वी
 विश्वस्य धारिणी ॥ यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विश्वस्याऽयतनं
 महत् । सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् ॥ जाग्र-
 त्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चं यत्प्रकाशते । तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा
 सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥ त्रिषु धामसु यद्भोग्यं भोक्ता भोगश्च यो
 भवेत् । तेभ्यो विलक्षणः साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः ॥
 मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् । मयि सर्वं लयं
 याति तद्ब्रह्माद्वयमस्म्यहम् ॥ अणोरणीयानहमेव तद्ब्रह्म
 विश्वमिदं विचित्रम् । पुरातनोऽहं पुरुषोऽहमीशो हिरण्योऽहं
 सुखरूपमासि ॥ अनादिनादोऽहमिदं विश्वमिदं ॥

शृणोम्यऽकर्णः । अहं विजानामि विविक्तरूपो नचास्ति वेत्ता
 मम चित्सदाहम् ॥ वेदैरनेकैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्वेदविदेव
 चाहम् ॥ न पुण्यपापे मम नास्ति नाशो न जन्मदेहेन्द्रियबु-
 द्धिरस्ति । न भूमिरापो मम बहिरस्ति नचानिलो मेस्ति नचाम्बरं
 च ॥ एवं विदित्वा परमात्मरूपं गुहाशयं निष्कलमद्वितीयम् ।
 समस्तसाक्षिं सदसद्विहीनं प्रयाति शुद्धं परमात्मरूपम् ॥ यः
 शतरुद्रियमधीते सोऽग्निपूतो भवति । सुरापानात्पूतो भवति
 ब्रह्महत्यायाः पू० सुवर्णस्तेयात्पू० अकृत्यकृत्यात्पू० ॥ तस्मादऽ-
 विमुक्तमात्माश्रितो भवत्यऽत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत् अनेन
 ज्ञानमामोति संसारार्णवनाशनम् । तस्मादेवं विदित्वैनं कैवल्यं
 फलमश्रुते कैवल्यं फलमश्रुते ॥ इत्यथर्ववेदे कैवल्योपनिषत् ॥

अथ शिवपूजा प्रारभ्यते ।

‘अस्य श्री आसनशोधनमंत्रस्य मेरुपृष्ठऋषिः, सुतलं छन्दः,
 कूर्मो देवता आसनशोधने विनियोगः । प्रीं पृथिव्यै आधारशक्त्यै
 समालभनं गन्धोनमः अर्घोनमः पुष्पं नमः । पृथिव लया धृता
 लोका देवि त्वं विष्णुना धृता । त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु
 चासनम् ॥ “नमस्कार करना” ॥ शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं
 चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभिप्रेता-
 सेव्यं पूजितो यः सुरैरपि । सर्वविघ्नच्छिदे तस्मै गणाधिपतये
 नमः ॥ कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारम् । सदा
 हृदयस्थं हृदयस्थं विदे च यं भवतीति नमामि ॥ सुरैरपि गुरोः

विष्णुर्गुरुः साक्षान्महेश्वरः । गुरुरेव जगत्सर्वं तस्मै श्रीगुरवे
 नमः ॥ गुरवे नमः परमगुरवे नमः परमेष्ठिने गु० परमाचार्याय
 नमः आद्यसिद्धिभ्यो नमः ॥ “न्यास करना” ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः,
 न तर्जनीभ्यां नमः, मः मध्यमाभ्यां नमः, शि अनामिकाभ्यां
 नमः, वा कनिष्ठिकाभ्यां नमः, य करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥
 “इति करन्यासः” ॥ “अथ षडङ्गन्यासः” ॥ ॐ हृदयाय नमः,
 न शिरसे स्वाहा, मः शिखायै वौषट्, शि कवचाय हुं, वा नेत्र-
 त्रयाय वौषट्, य अस्त्राय फट् ॥ “चारों तरफ तिलें फेंकना” ॥
 अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः । ये भूता विघ्नक-
 र्तास्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ प्राणायामः ॥ “मुख और पैरों को
 पानीसे छडकना” तीर्थे स्तेयं तीर्थमेव समानानां भवति मानः
 शंस्यो अरुरूपो धूर्तिः प्राणश्च मर्त्यस्य रक्षाऽणो ब्रह्मणस्पते ॥
 “पवित्र धारना” वसोः पवित्रमसि शतधारं वस्त्रनां पवित्रमसि
 सहस्रधारमयक्ष्मा वः प्रजया संसृजामि रायस्पोषेण बहुला भ-
 वन्ति ॥ “अपने आपको गन्धादिक लगाना” ॥ स्वात्मने शिव-
 स्वरूपाय समालभनं गन्धो नमः अर्घो नमः पुष्पं नमः ॥ “दीप
 को” स्वप्रकाशो महादीपः सर्वतस्तिमिरापहः । प्रसीद मम
 गोविन्द दीपोयं परिकल्पितः ॥ “धूप को” ॥ वनस्पतिरसो
 दिव्यो गन्धाढ्यो गन्धवत्तमः । आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोयं
 परिकल्पितः ॥ “सूरजको” ॥ नमो धर्मनिधानाय नमः स्वकृत-
 साक्षिणे । नमः प्रत्यक्षदेवाय भास्कराय नमोनमः ॥ “पानी
 छोडना” ॥ यत्रास्ति माता न पिता न बन्धुर्भातापि नो यत्र
 न जायते यत्र दिवं न रात्रिस्तत्रात्मदीपं शरणं प्र-

पद्ये ॥ आत्मने शिवस्वरूपाय दीपधूपसङ्कल्पात्सिद्धिरस्तु दी-
पोनमः धूपोनमः ॥ ॐ तत्सद्ब्रह्माऽद्यतावत्तिथावऽद्याऽमुकमा-
सस्याऽमुकपक्षस्य तिथावऽमुकायामाऽत्मनो वाङ्मनःकायोपाजि-
तपापनिवारणार्थं श्रीसदाशिवप्रीत्यर्थममुककामनासिद्ध्यर्थं भ-
वायदेवाय, शर्वायदेवाय, रुद्रायदेवाय पशुपतयेदेवाय उग्रा-
यदेवाय भीमायदेवाय महादेवाय ईशानायदेवाय पार्वतीसहि-
ताय परमेश्वराय दीपोनमः धूपोनमः ॥ अपसव्येन । पित्रे पि-
तामहाय प्रपितामहाय इत्यादिभ्यः दीपःस्वधा धूपःस्वधा ॥
सव्येन ॥ “विष्टरसहितपानी में तिन वार फूल और गन्ध
छोडना” ॥ संवः सृजामि हृदयं संसृष्टं मनो अस्तुवः ॥ १ ॥
संसृष्टास्तन्वः सन्तुवः संसृष्टः प्राणो अस्तुवः ॥ २ ॥ संय्यावः
प्रियास्तन्वः संप्रिया हृदयानि वः । आत्मा वो अस्तु संप्रियः
संप्रियास्तन्वो मम ॥ ३ ॥ “वह पानी देव पर छोडना” ॥
अश्विनोः प्राणस्तौ ते प्राणन्दत्तां तेन जीव मित्रावरुणयोः प्रा-
णस्तौ ते प्राणं दत्तां तेन जीव बृहस्पतेः प्राणः स ते प्राणं द-
त्तात्तेन जीव ॥ “देव को न्यास करना” ॥ ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः
इत्यादि ॥ “पृच्छा पडना” तन्महेशाय विद्महे वाग्विशुद्धाय धीमहि
तन्नः शिवः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ तत्सद्ब्रह्माऽद्यातावत् ० । भवस्य-
देवस्य शर्वस्यदेवस्य रुद्रस्य देवस्य पशुपतेर्देवस्य उग्रस्य देवस्य
भीमस्य देवस्य महादेवस्य ईशानस्य देवस्य पार्वतीसहितस्य परमे-
श्वराय नमः । चार्चामहं करिष्ये ॐ कुरुष्व ॥ यवान्विकीर्य ॥ “आसन
चीर्द विश्वेश्वर महादेव राजराजेश्वरेश्वर । आसनं दिव्यमी-
दित्यहं परमेश्वर ॥ भवस्यदेवस्य ० इदमासनं नमः ॥

“आवाहन करना” ॥ भवायदेवाय० युष्मान्वः पूजयामि ॐ पू-
जय । भवंदेवं सर्वदेवं रुद्रं देवं पशुपतिं देवं उग्रं देवं भीमं देवं महादेवं
ईशानं देवं पार्वतीसहितं परमेश्वरं आवाहयिष्यामि ॐ आवाहय ॥
आयाहि भगवच्छम्भो सर्वेश गिरिजापते । प्रसन्नो भव देवेश
नमस्तुभ्यं हि शंकर ॥ लिङ्गेत्र भक्तदयया क्षणमात्रमेकं स्थानं वि-
धाय भव मद्विहितां पुरारे । सर्वेश विश्वमय हृत्कमलाधिरूढः
पूजां गृहाण भगवन्भव मेघ तुष्टः ॥ भूमेर्जलानु पवनादन-
लाद्विमांशोरुष्णांशुतोद्दयतो गगनात्समेत्य । लिङ्गेत्र सन्म-
णिमये मदनुग्रहार्थं भक्त्यैकलभ्य भगवन्कुरु सन्निधानम् ॥ भ-
गवन्पार्वतीनाथ भक्तानुग्रहकारक । असदयानुरोधेन सन्नि-
धानं कुरु प्रभो ॥ ३ ॥ इत्याहूय तु गायत्रीं त्रिः समुच्चार्य त-
न्ववित् । मनसा चिन्तितैर्द्रव्यैर्देवमात्मनि पूजयेत् ॥ तेजोरूपं
ततः क्षिप्त्वा प्रतिमायां पुनर्यजेत् ॥ प्राणायामः ॥ पाद्यार्थे उ-
दकं नमः ॥ “पानी हाथसे पात्र में वापस छोडना” ॥ शन्नो-
देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये, शंख्योरभिस्रवन्तु नः ॥ “यह
द्रव्य उसमें छोडना” लाजाश्च कुङ्कुमं चैव सर्वौषधिसमन्वितम् ।
दर्भाकुरं जलं चैव पञ्चाङ्गं पाद्यलक्षणम् ॥ भगवन्तः पाद्यं
॥ २ ॥ महादेव महेशान महानन्द परात्पर । गृहाण पाद्यं मदत्तं
पार्वतीसहितेश्वर । भवायदेवाय० पाद्यं नमः ॥ “पाद्यशेष छो-
डना” ॥ पुनः शन्नोदेवी० ॥ “यह द्रव्य छोडना” आपः क्षीरं
कुशाग्राणि घृतं च दधि तण्डुलाः । यवाः सिद्धार्थकाश्चेति
वर्ध्ममष्टाङ्गमुच्यते । भगवन्तोऽर्घ्यं ॥ २ ॥ त्र्यम्बकेश सदाधार
विपदा-प्रतिमातक । अर्घ्यं गृहाण देवेश सम्पत्पर्वार्थसाधक ॥

भवदेव शर्वदेव रुद्रदेव पशुपते देव उग्रदेव भीमदेव महादेव
ईशानदेव पार्वतीसहितपरमेश्वर इदं वोऽर्घ्यं नमः ॥ त्रिपुरान्तक
दीनार्त्तिनाश श्रीकण्ठ तुष्टये । गृहाणाचमनं देव पवित्रोदकक-
ल्पितम् ॥ भवाय देवाय ० आचमनीयं नमः ॥ त्रिकालकालका-
लेश संहारकरणोद्यतास्नानं तीर्थाहृतैस्तोयैर्गृहाण परमेश्वर ॥ भवाय
देवाय ० मन्त्रस्नानीयं नमः ॥ पानीयान्तरितैः पयोदधिघृतैः क्षौद्रे-
क्षुभिः सौषधैर्व्रीह्यद्भिः कुसुमोदकैः फलजलैः सिद्धार्थलाजोदकैः ।
गन्धाद्भिः शुभहेमरत्नसलिलैरित्थं सदा चोत्तमैर्दद्यात्पञ्चदशा-
म्बुना सह महास्नानानि शम्भोः क्रमात् ॥ असंख्याताः सह-
स्राणि ये रुद्रा अधि भूम्याम् । तेषां सहस्रयोजनेव धन्वानि
तन्मसि ॥ १ ॥ येऽस्मिन्महत्त्यर्णवेऽन्तरिक्षे भवा अधि । तेषां
सह ० ॥ २ ॥ ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवं रुद्रा उपाश्रिताः ।
तेषां ० ॥ ३ ॥ ये नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमा-
चराः । तेषां ० ॥ ४ ॥ ये वनेषु शिल्पिञ्चरा नीलग्रीवा विलो-
हिताः । तेषां ० ॥ ५ ॥ येऽन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिवतो
जनान् । तेषां ० ॥ ६ ॥ ये भूतानामधिपतयो विशिखासः क-
पर्दिनः । तेषां ० ॥ ७ ॥ ये पथीनां पथि रक्षय ऐडमृदाय
व्युधः । तेषां ० ॥ ८ ॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सूकावन्तो नि-
षङ्गिणः । तेषां ० ॥ ९ ॥ य एतावन्तो वा भूयांसो वा दिशो
रुद्रा वितिष्ठिरे । तेषां ० ॥ १० ॥ ॐ नमो अस्तु रुद्रेभ्यो ये
दिवि येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रती-
चीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमो अस्तु ते नो मृडयन्तु ते यं
द्विषामो यश्च नो देष्टि तमेषां जग्मे दधामि ॥ १ ॥ ॐ नमो अस्तु

रुद्रेभ्यो येऽन्तरिक्षे येषां वात इषवस्तेभ्यो दश० ॥२॥ ॐ नमो
 अस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवस्तेभ्यो० ॥३॥ भवाय
 देवाय० पञ्चदशस्नानानि नमः ॥ ॐ नमो देवेभ्यः “कण्ठो-
 पवीती” स्वाहा ऋषिभ्यः । “अपसव्येन” । स्वधा पितृभ्यः
 “सव्येन” आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं ब्रह्माण्डं सचराचरं जगत्तृप्यतु
 ॥३॥ एवमस्तु ॥ “फिर पात्रमें पानी ‘ॐ नमः शिवाय’ इस मन्त्रसे
 सात बार मंत्रित करके अपने माथेतक लेके अमृतसे भराहुआ
 ध्यान करके देवके सिरपर छोडना । इह मन्त्रगुडक कहते
 हैं” ॥ “आरात्रिका निकालना” गृह्णन्तु भगवद्भक्ता भूताः प्रा-
 सादवाह्यगाः । पञ्चभूताश्च ये भूतास्तेषामनुचराश्च ये । ते तृप्यन्तु
 चौपद ॥ “देवके पादोंका पानी नेत्रोंके मलना” ॥ भगव्य
 हृदयं लिङ्गं लिङ्गस्य हृदयं भगः । तस्मै ते भगलिङ्गाय उमारु-
 द्राय वै नमः ॥ उत्तिष्ठ भगवच्छम्भो उत्तिष्ठ गिरिजापते ।
 उत्तिष्ठ त्रिजगन्नाथ त्रैलोक्ये मङ्गलं कुरु ॥ “शम्भू विठाने
 जगाह फूल छोडछोड कर पडना” आसनाय नमः पद्मा-
 सनाय नमः । वृषभासनाय नमः ज्ञानासनाय नमः ॥ किमा-
 सनं ते वृषभासनाय किंभूषणं वासुकिभूषणाय । वित्तेशभृत्याय
 किमस्ति देयं वागीश किं ते वचनीयमस्ति ॥ “महिम्नः
 पारस्तोत्र पढते हुई देवको अनुलेपन चन्दनादिद्रव्योंसे
 करना” ॥ “वस्त्र पहनना” ॥ कालाग्निरुद्र सर्वज्ञ वरदाभय-
 दायक । वस्त्रं गृहाण देवेश दिव्यवस्त्रोपशोभित । भवाय दे-
 वाय० वस्त्रं परिकल्पयामि नमः । “जन्यो पहनना” ॥ सुव-
 र्णं निरुद्धं दिव्यगुह्योपवीतम् । नीलकण्ठ मया दत्तं गृहाण

मदनुग्रहात् । भवाय दे० यज्ञोपवीतं परिकल्पयामि नमः ॥
 “गन्ध चडाना” ॥ सर्वेश्वर जगद्वन्द्य दिव्यासनसुसंस्थित ॥
 गन्धं गृहाण देवेश दिव्यगन्धोपशोभितम् । भवाय० समाल-
 भनं गन्धो नमः । “अक्षत और फूल चडाना” ॥ सदा हि
 शिवानन्द प्रधानकरणेश्वर । पुष्पाणि विल्वपत्राणि विचित्राणि
 गृहाण मे ॥ भवाय दे० । अनन्ताय नमः । सूक्ष्माय शिवोत्त-
 माय एकनेत्राय एकरुद्राय त्रिमूर्तये श्रीकण्ठाय शिखण्डने
 नन्दिने महाकालाय नमः ॥ अभीष्टमिदं मे देहि शरणागत-
 वत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणजन्म ॥ गणपतये
 नमः वृषभाय कुमाय अभिनकार्ये वण्डेश्वराय नमः । अभीष्ट०
 द्वितीयाव० ॥ इन्द्राय वज्रहस्ताय अग्नये शक्तिहस्ताय यमाय द-
 ण्डहस्ताय नैर्ऋतये ऋद्धहस्ताय वरुणाय पाशहस्ताय वायवे ध्वज-
 हस्ताय विष्णवे चक्रहस्ताय नमः ॥ अभीष्ट० तृतीयाव० ॥ जयायै
 स्ताय कुबेराय गदाहस्ताय ईशानाय त्रिशूलहस्ताय ब्रह्मे पद्मह-
 नमः विजयायै सुभगायै दुर्भगायै जयन्त्यै कुहिन्यै अपरा-
 जितायै कालायै नमः ॥ अभीष्टमि० चतुर्थी० ॥ सूर्याय नमः
 चन्द्रमसे मीमाय बुधाय बृहस्पतये शुक्राय शनैश्चराय राहवे
 केतवे ॥ अभीष्ट० पञ्चमा० ॥ अवन्तनागराजाय नमः वासु-किनाग०
 तक्षकग० पद्म० महापद्म० कर्कोट० शङ्खः पाल०
 कुलिक० अभीष्ट० षष्ठ्याव० । वज्राय फट नमः शक्तये फ०
 रण्डाय० खड्गाय० पाशाय० ध्वजाय० गदायै० त्रिशूलाय०
 पद्माय० चक्राय फट नमः । अभीष्टमिदं मे देहि शरणागत-
 वत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं सप्तमावरणजन्म ॥
 वायु पाशिवे —

पार्थिवेश्वरचिन्तामणये सपरिवाराय सानुचराय अर्घो नमः
 पुष्पं नमः ॥ “धूप चडाना” ॥ महादेव मृडानीश जगदीश
 निर्युग। धूपं गृहाण देवेन्द्र सान्ध्यं गुग्गुलुकलिपतम् ॥ भवाय०
 धूपं परिकल्पयामि नमः ॥ “रत्नदीप चडाना” ॥
 द्विष्यन्वाहो सेनानी रोषधीनां पते शिव। दीपं गृहाण कैपूर-
 कपिलान्जय त्रिवर्तिकम्। भवाय० रत्नदीपं परिकल्पयामि नमः ॥
 मयूरपुच्छैर्देवीश शुभैश्चामरकैस्तथा। ध्वजं छत्रं वीजनं च
 गृहाण परमेश्वर ॥ “जय सर्वेति चामरस्तोत्रों की षडकी”।
 भवाय० चामरं परिकल्पयामि नमः ॥ “आर्द्रता दिखाना” ॥
 यस्य दर्शनमात्रेण विश्वं दर्पणविभववत्। तस्मै ते परमेशाय
 मकुंरं कल्पयाम्याहम् ॥ भवाय० आर्द्रां परिकल्पयामि
 नमः ॥ एताभ्यो देवताभ्यः दीपो नमः धूपो नमः ॥ शिवस्य
 सानुचरस्याऽऽर्चयन्नाद्यऽर्चनविधिः सर्वः परिपूर्णोऽस्तु ॥
 “मधुपर्क देना” ॥ क्षीराज्यमधुसंमिश्रं क्षुद्रदध्नास्मानिवम्।
 षड्संश्च समायुक्तं गृहाणान्नं निवेदये। भवाय० चरं परिकल्पया-
 मि नमः ॥ “फूलोंकी अञ्जली चडाना” ॥ हरविद्याखिताधार निरा-
 धार निराश्रय। पुष्पाञ्जलिमिमं शमभो गृहाण वरदो
 भव ॥ भवाय० पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि नमः ॥
 “फल चडाना” ॥

ब्रह्महत्यादिकानिच । तानि सर्वाणि नश्यन्ति शिवस्यार्धप्र-
दक्षिणात् “षडक्षरपञ्चाक्षर स्तोत्र पडके अष्टाङ्ग प्रणाम
देना” ॥ मृडानीशाद्य मे सर्वानऽपराधानऽनेकशः । क्षम स्वामि-
न्प्रणामं मे गृहाणाष्टाङ्गसंयुतम् ॥ उभाभ्यां जान

शिरसा उरसा मनसा वचसा च नमस्कारं

नमः २ आज्यं २ अद्यदिनेऽद्य

हीनं क्रियाहीनं विधिहीनं

मऽच्छिद्रं सम्पूर्णम

अपोशानं नमः

तिलहिरण्य

प्रीयन्तां

तीकृत

देवस

भव

वा

व

प

स्तोत्रादि पठित्वा । आह्वानं नैव जानामि नैव जानामि पूजनम् ।
पूजाभागं न जानामि क्षम्यतां परमेश्वर । उभाभ्यामिति अष्टाङ्ग-

च विशेषतः ॥ “श्रीनन्दिकेश्वर उवाच” ॥ स्तवराजस्य
 माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि समासतः ॥ शृणुष्वनावहितो भूत्वा सर्व-
 सिद्धिकरं परम् । कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् ॥
 ते तरन्ति महाघोरं संसारं कामवर्जिताः ॥ सकृच्च जप्त्वा स्तवरा-
 जमुत्तमं तरत्यशेषं भवपाशपञ्जरम् । विमुच्यते संसृतिसागरा-
 न्नरो विभूतिमामोति सुरैः सुदुर्लभम् ॥ यत्फलं लभते जप्त्वा
 स्वरूपं चापि यादृशम् । यः प्रातरुत्थितो विद्वान्ब्राह्मे वापि
 मुहूर्तके । विषुवायनकालेषु पुण्ये वा समयान्तरे ॥ सर्वदा वा
 जपञ्जन्तुः स्तवराजं स्तवोत्तमम् । यत्फलं लभते मर्त्यः तच्छृ-
 णुष्व चतुर्मुख ॥ गङ्गाप्रवाहवत्तस्य वाग्बिभूतिर्विजृम्भते ॥
 बृहस्पतिसमो बुद्ध्या पुरन्दरसमः श्रिया । तेजसादित्यसङ्काशो
 भार्गवेण समो नये ॥ धनदेन समो दाने तथा वित्तपरिग्रहे ।
 धर्मराजसमो न्याये शिवभक्तो मया समः ॥ प्रतापे वह्निसं-
 काशः प्रसादे शशिना समः । बलेन महता तुल्यो भवता
 ब्रह्मवर्चसे ॥ सर्वतत्त्वार्थविज्ञाने मयापि समतां व्रजेत् । एवमे-
 तत्रिसन्ध्यं वै जपन्स्तवमनुत्तमम् ॥ सर्वान्कामान्नरः प्राप्य
 भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् । सशरीरः सुरेन्द्रस्य पदं न्यस्यति
 मूर्धनि ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं भुक्त्वा भोगान्सुपुष्कलान् ।
 अक्षयो वीतशोकश्च निरातङ्को निरामयः ॥ जरामरणनिर्मुक्तो
 वेदशास्त्रार्थकोविदः । सिद्धचारणगन्धर्वदेवविद्याधरादिभिः ॥
 संस्तूयमानो मुनिभिः शंस्यमानो दिनेदिने । विचरत्यखिला-
 ल्लोकान्बन्धुवर्गैः समं नरः ॥ एवं चिराय निर्वाह्य देवसानुचरो-
 भवेत् । सततं सकृत्काले जपन् लभते सर्वकामसिद्धिम् ॥ सर्वसिद्धि-

मवामोति पुनात्यासप्तमं कुलम् । नाशयेद्विघ्नसंघातांस्तेन
 वैनायकं स्मृतम् ॥ स्तवराजमनुस्मरञ्जपन्हृदयाग्रे विलिखन्प-
 ठन्नपि । स सुरासुरसिद्धचारणैर्मुनिभिः प्रत्यहमेव पूज्यते ॥
 तरति च भवचक्रं सर्वमोहं निहन्ति क्षिपति च परवादं मान्यते
 बन्धुवर्गैः । अखिलमपि च लोकं क्षेमतामाशु नीत्वा व्रनति
 यतिभिरीड्यं शाश्वतं धाम मर्त्यः ॥ यो जपति स्तवराजमशोकः
 क्षेमतमं पदमेति मनुष्यः । चारणसिद्धसुरैरभिवन्द्यो याति पदं
 परमं स विमुक्तः ॥ जपेद्यः स्तवराजाख्यमिमं प्रातः स्तवोत्त-
 मम् । तस्यापचारं क्षमते सर्वदैव विनायकः ॥ सर्वान्निहन्ति
 वै विघ्नान्विपदश्च समन्ततः । अशेषाभिर्गणाध्यक्षः सम्पद्भिर-
 भिषिञ्चति ॥ अस्य च प्रणता लक्ष्मीः कटाक्षानुविधायिनी ।
 किं करोमीति वै भीत्या पुरस्तादेव तिष्ठति ॥ तस्मान्निःश्रेयसं
 गन्तुमतिभक्त्या विचक्षणः । स्तवराजं जपेज्जन्तुर्धर्मकामार्थ-
 सिद्धये ॥ आधिव्याध्यस्त्रशस्त्राग्निपःपङ्कार्णवादिषु । भयेष्व-
 न्येषु चाप्येतत्स्मरन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ स्तवराजं सकृज्जप्त्वा मार्गं
 गच्छति मानवः । न जातु जायते तस्य चौरव्याघ्रादिभिर्भयम् ॥
 यथा वरिष्ठो देवानामशेषाणां विनायकः । तथा स्तवो वरिष्ठोयं
 स्तवानां शम्भुनिर्मितः ॥ अवतीर्णो यदा देवो विघ्नराजो
 विनायकः । तदा लोकोपकारार्थं प्रोक्तोयं शम्भुना स्वयम् ॥
 विनायकप्रियकरो देवस्य हृदयङ्गमः । जप्यः स्तवोयं यत्नेन
 धर्मकामार्थसिद्धये ॥ “अस्य श्रीमहागणपतिस्तवराजमं-
 त्रस्य ईश्वर ऋषिः, नानावृत्तानि छन्दांसि विनायको
 देवता तन्पुरुष इति बीजं एकदन्त इति शक्तिः आ-

त्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं धर्मार्थ-
 कामसिद्ध्यर्थं पाठे विनियोगः” ॥ ध्यानं ॥ जेतुं यस्त्रिपुरं
 हरेण हरिणा व्याजाद्वर्लेर्बन्धने स्रष्टुं वारिरुहोद्भवेन विधिना
 शेषेण धर्तुं धराम् । पार्वत्या महिषासुरप्रमथने सिद्धाधिपैर्मुक्तये
 ध्यातः पञ्चशरेण लोकविजये पायात्स नागाननः ॥ ॥
 “ईश्वर उवाच” ॥ ॐकारममृतं ब्रह्म शिवमक्षरमव्ययम् ।
 यमामनन्ति वेदेषु तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यतः प्रवृत्तिर्जगतां यः
 साक्षी हृदयस्थितः । आधारभूतो विश्वस्य तं प्रपद्ये विनायकम् ॥
 यस्य प्रसादाच्छक्राद्याः प्राणन्ति निमिषन्ति च । प्रवर्तकं तं
 लोकानां प्रणमामि विनायकम् ॥ शिखाग्रे द्वादशाङ्गुल्ये स्थितं
 सूक्ष्मतनुं विभुम् । युञ्जन्ति यं मरीच्याद्यास्तं नमामि गणाधि-
 पम् ॥ लीलया लोकरक्षार्थं द्विधाभूतो महेश्वरः । यः स्वयं
 जगतः साक्षी तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ विघ्नेश्वरं विधातारं
 धातारं जगतामपि । प्रणमामि गणाध्यक्षं प्रणतार्तिविनाशनम् ॥
 उत्सङ्गतल्पे यो देव्या भवान्याः क्रीडते विभुः । बालो हरन्म-
 नस्तस्यास्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ विधाय भूषणैश्चित्रैर्वैशकर्म
 मनोरमम् । यं हृष्टा पश्यतीशानी तं प्रपद्ये विनायकम् ॥
 लीलया यः सृजंल्लोकान्भिन्दन्नपि मुहुर्मुहुः । संक्रीडते महा-
 सत्वस्तं नतोस्मि गणाधिपम् ॥ सिन्दूरितमहाकुम्भस्तुङ्गदन्तः
 सुभैरवः । भिनत्ति दैत्यकरिणस्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यस्य
 मूर्तिं व्रजन्त्याशु मदामोदानुषङ्गिणः । भ्रमरास्तीव्रसंरावास्तं
 नमामि विनायकम् ॥ गम्भीरभीमनिनदं श्रुत्वा यद्वृंहितं
 क्षणात् । पतन्त्यसुरनागोन्मत्तस्तं वन्दे द्विरदाननम् ॥ यो मि-

नत्ति गिरीन्सर्वान्धोरनिर्घातभैरवैः । रवैः सत्रासजननैस्तं वन्दे
द्विरदाननम् ॥ लीलया प्रहता येन पादाभ्यां धरणी क्षणात् ।
संशीर्यते सशैलौघा तं वन्दे चण्डविक्रमम् ॥ यत्कराताडनैर्भि-
न्नमम्भः शतसहस्रधा । विशीर्यते समुद्राणां तं नतोस्मि गणा-
धिपम् ॥ विमुखा यत्र दृश्यन्ते भ्रष्टवीर्याः पदच्युताः । निष्प्रभा
विबुधाः सद्यस्तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ यद्भूषणहितां लक्ष्मीं
लभन्ते वासवादयः । स्वतन्त्रमेकं नेतारं विघ्नराजं नमाम्यहम् ॥
यत्पादपांसुनिचयं विश्राणा मणिमौलिषु । अमरा बहु मन्यन्ते
तं नतोस्मि गणाधिपम् ॥ वेदान्तगीतं पुरुषं वरेण्यमऽभयप्र-
दम् । हिरण्यपुरान्तःस्थं तमस्मि शरणं गतः ॥ चित्सुधा-
नन्दसन्मात्रं परानन्दस्वरूपिणम् । निष्कलं निर्मलं साक्षाद्विना-
यकमुपैमि तम् ॥ अनपायं च सद्भूतं भूतिदं भूतिवर्धनम् ।
नमामि सत्यविज्ञानमनन्तं ब्रह्मरूपिणम् ॥ अनाद्यन्तं महादेव-
प्रियपुत्रं मनोरमम् । द्विपाननं विशुं साक्षादात्मानं तं नमाम्यहम् ॥
विश्वामरेश्वरैर्वन्द्यमाधारं जगतामपि । प्रणमामि गणाध्यक्षं
प्रणताज्ञानमोचनम् ॥ शिखाग्रे द्वादशाङ्गुल्ये स्थितं स्फटिकस-
न्निभम् । गोक्षीरधवलाकारं प्रणमामि गजाननम् ॥ अनाधारं
नवाधारमनन्ताधारसंस्थितम् । धातारं च विधातारं तमस्मि
शरणं गतः ॥ अनन्तदृष्टिं लोकादिमनन्तं विद्रुमप्रभम् । अप्रत-
र्क्यमनिर्देश्यं निरालम्बं नमाम्यहम् ॥ भूतालयं जगद्योनिमणी-
यांसमणोरपि । स्वसंवेद्यमसंवेद्यं वेद्यावेद्यं नमाम्यहम् ॥ प्रमाण-
प्रत्ययातीतं हंसमव्यक्तलक्षणम् । अनाविलमनाकारं तमस्मि शरणं
गतः ॥ विश्वाकारमनाकारं विश्वावासमनामयम् । सकलं निष्कलं

नित्यं नित्यानित्यं नमाम्यहम् ॥ संसारवैद्यं सर्वज्ञं सर्वभेषज-
 भेषजम् । आत्मानं सदसच्चक्रं धातारं प्रणमाम्यहम् ॥ भ्रूमध्ये
 संस्थितं देवं नाभिमध्ये प्रतिष्ठितम् । हृन्मध्ये दीपवत्संस्थं वन्दे
 सर्वस्य मध्यगम् ॥ हृत्पुण्डरीकनिलयं सूर्यमण्डलनिष्ठितम् । तार-
 कान्तरसंस्थानं तारकं तं नमाम्यहम् ॥ तेजस्विनं विकर्तारं सर्व-
 कारणकारणम् । भक्तिगम्यमहं वन्दे प्रणवप्रतिपादितम् ॥
 अन्तर्योगरतैर्युक्तैः कल्पितैः स्वस्तिकासनैः । बद्धं हृत्कर्णिका-
 मध्ये ध्यानगम्यं नमाम्यहम् ॥ ध्येयं दुर्ज्ञेयमद्वैतं त्रयीसारं
 त्रिलोचनम् । आत्मानं त्रिपुरारातेः प्रियसूनुं नमाम्यहम् ॥
 स्कन्दप्रियं स्कन्दगुरुं स्कन्दस्याग्रजमेव च । स्कन्देन सहितं
 शश्वन्नमामि स्कन्दवत्सलम् ॥ नमस्ते विघ्नराजाय भक्तविघ्नविना-
 शिने । विघ्नाध्यक्षाय विघ्नानां निहन्त्रे विश्वचक्षुषे ॥ विघ्नदात्रेऽ-
 प्यभक्तानां भक्तानां विघ्नहारिणे । विघ्नेश्वराय वीराय विघ्नेशाय
 नमोनमः ॥ कुलाद्रिमेरुकैलासशिखराणां प्रभेदिने । दन्तभि-
 न्नाभ्रमालाय करिराजाय ते नमः ॥ किरीटिने कुण्डलिने
 मालिने हारिणे तथा । नमो मौञ्जीसनाथाय जटिने ब्रह्मचा-
 रिणे ॥ ङिण्डिमुण्डाय चण्डाय कमण्डलुधराय च । दण्डिने चैव
 मुण्डाय नमोऽध्ययनशीलिने ॥ वेदाध्ययनयुक्ताय सामगान-
 यराय च । त्र्यक्षाय च वरिष्ठाय नमश्चन्द्रशिखण्डिने ॥ कपर्दिने
 करालाय शंकरप्रियसूनुवे । सुताय हैमवत्याश्च हर्त्रे च सुरविद्धि-
 वाम् ॥ ऐरावणादिभिर्दिव्यैर्दिग्गजैः संस्तुताय च । स्ववृंहित-
 परित्रस्तैर्नमस्ते मुक्तिहेतवे ॥ कृष्णामण्डगणनाथाय गणानां
 प्रभे नमः । यन्त्रिगारावितापैव यन्त्रिप्रभेनारिणे ॥ गणेशे

दन्तमिदे साक्षान्महतां भीषणाय च । ब्रह्मणश्च शिरोहर्त्रे विव-
 खद्वन्धनाय च ॥ अग्रेश्चैव सरस्वत्या इन्द्रस्य च बलच्छिदे ।
 भैरवाय सुभीमाय भयानकरवाय च ॥ विभीषणाय भीष्माय
 नागाभरणधारिणे । प्रमत्ताय प्रचण्डाय वक्रतुण्डाय ते नमः ॥
 हेरम्बाय नमस्तुभ्यं प्रलम्बजठराय च । आखुवाहाय देवाय चैक-
 दन्ताय ते नमः ॥ शूर्पकर्णाय शूराय परश्वधधराय च ।
 सृणिहस्ताय धीराय नमः पाशासिपाणये ॥ धारणाय नम-
 स्तुभ्यं धारणाभिरताय च । धारणाभ्यासयुक्तानां पुरस्तात्सं-
 स्तुताय च ॥ प्रत्याहाराय वै तुभ्यं प्रत्याहाररताय च । प्रत्या-
 हाररतानां च प्रत्याहारस्थितात्मने ॥ विघ्नाध्यक्षाय दक्षाय
 लोकाध्यक्षाय धीमते । भूताध्यक्षाय भव्याय गणाध्यक्षाय ते
 नमः ॥ योगपीठान्तरस्थाय योगिने योगधारिणे । योगिनां
 हृदिसंस्थाय योगगम्याय ते नमः ॥ ध्यानाय ध्यानगम्याय
 शिवध्यानपराय च । ध्येयानामपि ध्येयाय नमो ध्येयतमाय
 च ॥ सप्तपातालपादाय सप्तद्वीपोरुजंघिने । नमो दिग्बाहवे
 तुभ्यं व्योमदेहाय ते नमः ॥ सोमसूर्याग्निनेत्राय ब्रह्मविद्याम-
 दाम्भसे । ब्रह्माण्डकुण्डपीठाय सामघोषस्वनाय च ॥ ज्योति-
 र्मण्डलपुच्छाय हृदयालानकाय च । ध्यानार्द्रबद्धपादाय
 पूजाधोरणधारिणे ॥ सोमार्कबिम्बघण्टाय दिक्करीन्द्रवियोगिने ।
 आकाशसरसो मध्ये क्रीडागहनशालिने ॥ सुमेरुदन्तकोशाय
 पृथिवीस्थलगाय च । सुघोषाय सुभीमाय सुरकुञ्जरभेदिने ॥
 हेमाद्रिकूटभेत्रे च दैत्यदानवमर्दिने । गजाकाराय देवाय गज-
 राजाय ते नमः ॥ नन्दाय नन्दस्वनाय नन्दापोनेश्वराय च । नन्दाभे

ब्राह्मणायैव ब्रह्मणः प्रियवन्धवे ॥ यज्ञाय यज्ञगोत्रे च यज्ञानां
 फलदायिने । यज्ञहर्त्रे यज्ञकर्त्रे सर्वयज्ञमयाय च ॥ सर्वनेत्राधि-
 चासाय सर्वैश्वर्यप्रदायिने । गुहाशयाय गुह्याय योगिने ब्रह्मवा-
 दिने ॥ १०० ॥ “ॐ गंतत्पुरुषाय विद्महे, वक्रतुण्डाय
 धीमहि, तन्नो दन्ती प्रचोदयात्” । ३ । एकाक्षरपरायैव
 मायिने ब्रह्मचारिणे । भूतानां भुवनेशानां पतये पापहारिणे ॥
 सर्वारम्भनिहर्त्रे च विमुखानां निजार्चने । नमो नमो गणेशाय
 विघ्नेशाय नमो नमः ॥ विनायकाय वै तुभ्यं विकृताय नमो-
 नमः । नमस्तुभ्यं जगद्धात्रे नमस्तुभ्यं वियोगिने ॥ नमस्तुभ्यं
 त्रिनेत्राय त्रिनेत्रप्रियसूतवे । सप्तकोटिमहामन्त्रैर्मन्त्रितावयवाय
 ते ॥ मन्त्राय मन्त्रिणां नित्यं मन्त्राणां फलदायिने । लीलया
 लोकरक्षार्थं विभक्तनिजमूर्तये ॥ स्वयं शिवाय देवाय लोकक्षेमा-
 नुपालिने । नमोनमः क्षमाभर्त्रे नमः क्षेमतमाय च ॥ दयामयाय
 देवाय सर्वभूतदयालवे । दयाकर दयारूप दयामूर्ते दयापर ॥
 दयाप्राप्य दयासार दयाकृतिरतात्मक । जगतां तु दयाकर्त्रे
 सर्वकर्त्रे नमो नमः ॥ नमः कारुण्यदेहाय वीराय शुभदन्तिने ।
 भक्तिगम्याय भक्तानां दुःखहर्त्रे नमोस्तु ते ॥ त्रिपुरं दग्धुकामेन
 पूजिताय त्रिशूलिना । दयाशील दयाहार दयापर नमोस्तु
 ते ॥ नमः समस्तगीर्वाणवन्दिताङ्घ्रियुगाय ते । जगतां तस्थुषां
 भर्त्रे विघ्नहर्त्रे नमोस्तु ते ॥ नमो नमस्ते गणनायकाय सुनाय-
 कायाखिलनायकाय । विनायकायामयदायकाय नमः शुभा-
 नाशुपनायकाय ॥ गणाधिराजाय गणानुशास्त्रे गजाधिराजाय
 गलाननाय ॥ राक्षसाननायानिघ्ननाय नमो नमो दैत्यविना-

शनाय ॥ अनामयायामलधीमयाय स्वमाययाविष्टजगन्मयाय ।
 अमेयमायाविकसन्मयाय नमो नमस्तेस्तु मनोमयाय ॥ नमस्ते
 समस्ताधिनाथाय कर्त्रे नमस्ते समस्तोऽविस्तारभाजे । नमस्ते
 समस्ताधिकायातिभूम्ने नमस्ते पुनर्व्यस्तविन्यस्तधाम्ने ॥ पात्रे
 सुराणां प्रमथेश्वराणां शास्त्रेऽनुशास्त्रे सचराचरस्य । नेत्रे प्रनेत्रे
 च शरीरभाजां धात्रे वराणां भवते नमोऽस्तु ॥ नमोस्तु ते विघ्न-
 विनाशकाय नमोस्तु ते भक्तभयापहाय । नमोस्तु ते मुक्तमनस्थि-
 ताय नमश्च भूयो गणनायकाय ॥ आखिलभुवनभर्त्रे सम्पदा-
 मेकदात्रे निखिलतिमिरभेत्रे निष्कलायाव्ययाय । प्रणतमनुज-
 गोष्ठे प्राणिनां त्राणकर्त्रे सकलविबुधशास्त्रे विश्वनेत्रे नमोऽस्तु ॥
 दशनकुलिशभिन्नैर्निर्गतैर्दिग्गजानां विलसितशुभदन्तं मौक्तिकै-
 श्वन्द्रगौरैः । भवनमुपसरन्तं प्रेक्ष्य गौरी भवन्तं सुहृदमथ करा-
 भ्यां श्लिष्यते प्रेमनुन्ना ॥ मृदुनि ललितशीते तल्परङ्गे भवान्याः
 शुभविलसितभावां नृत्यलीलां विधाय । अचलदुहितुरङ्गादऽ-
 ङ्कमन्यं विसर्पन्पितुरुपहरसि त्वं नृत्यहर्षोपहारम् ॥ भुजगवल-
 यितेनोपस्पृशन्पाणिना त्वां सरभसमथ बाह्वोरन्तराले निवेश्य ।
 कलमधुरसुगीतं नृत्तमालोकयंस्ते कलमऽविकलतालं चुम्बते
 हस्तपद्मे ॥ कुवलयशतशीतैर्भूरिकल्हारहृद्यैस्तव मुहुरपि गात्र-
 स्पर्शनैः संप्रहृष्यन् । क्षिपति च सुविशाले स्वाङ्गमध्ये भवन्तं
 तव मुहुरनुरागान्मूर्ध्नि जिघ्रन्महेशः ॥ बालो बालपराक्रमः
 सुरगणैः संप्रार्थ्यसेऽहर्निशं गायन्किंपुरुषाङ्गनाविरचितैः स्तोत्रै-
 रभिष्टूयसे । हाहाहूहुकतुम्बुरुप्रभृतिभिस्त्वं गीयसे नारद-
 स्तोत्रैरद्भुतचेष्टितैः प्रतिदिनं प्रोद्धोषते सामभिः ॥ त्वां नमन्ति
 सुरपितृदेवतामान्त्वां यजन्ति तिमिरा विजातयः । त्वां पठन्ति

मुनयः पुराविदस्त्वां स्मरन्ति यतयः सनातनाः ॥ परं पुराणं
 गुणिनं महान्तं हिरण्यं पुरुषं योगगम्यम् । यमामनन्त्यात्म-
 भुवं मनीषिणो विपश्चितं कविमप्यक्षयं च ॥ गणानान्त्वा
 गणनाथं सुरेन्द्रं कविं कवीनामतिमेध्यविग्रहम् । ज्येष्ठराजमृषभं
 केतुमेकमानः शृण्वन्नूतिभिः सीद शश्वत् ॥ नमो नमो वाङ्मनसा-
 तिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूतये । नमो नमोनन्तसुखैकदा-
 यिने नमो नमोनन्तसुखैकसिन्धवे ॥ नमो नमः शाश्वतशान्तिहे-
 तवे क्षमादयापूरितचारुचेतसे । गजेन्द्ररूपाय गणेश्वराय ते
 परस्य पुंसः प्रथमाय सूनवे ॥ नमो नमः कारणकारणाय ते
 नमो नमो मङ्गलमङ्गलात्मने । नमो नमो वेदविदां मनीषिणा-
 मुपासनीयाय नमो नमो नमः ॥ १३० ॥ “श्रीईश्वर
 उवाच” ॥ वैनायकं स्तवं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । चिन्ता-
 शोकप्रशमनमायुरारोग्यवर्धनम् ॥ नृपाणां सततं रक्षा द्विजानां
 च विशेषतः । स्तवराज इति ख्यातं सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ यः
 पठेच्छृणुयाद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते । रूपं वीर्यं बलं प्रज्ञां यशश्चायुः
 समन्वितम् ॥ मनीषां सिद्धिमारोग्यं श्रियमप्यक्षयिष्णुताम् । सर्व-
 लोकाधिपत्यं च सर्वदेवाधिराजताम् ॥ प्राच्याष्टगुणमैश्वर्यं प्राप्य
 भूतिं च शाश्वतीम् । उद्धृत्या सप्तमं वंशं दुस्तराद्भवसागरात् ॥
 काञ्चनेन विमानेन शतनागायुतेन च । विचरत्यखिलांलोकान्स-
 शरीरो गणाधिपः ॥ मत्प्रियश्च भवेन्मर्त्यः सर्वदेवप्रियः सदा ।
 प्रियो विनायकस्यापि प्रियोऽस्माकं विशेषतः ॥ सङ्कल्पसिद्धः
 सर्वज्ञः सर्वभूतहिते रतः । स्तवराजं जपन्मर्त्यः सुहृद्भिः सह
 मोदते ॥ स्तवराजजपासक्तभावयुक्तस्य धीमतः । असिञ्जगत्रये-
 त्यस्ति न साध्यां न च दुर्करम् ॥ तस्मात्कर्तव्यमेतन् स्तवराजं

जपेन्नरः । सकृज्जप्त्वा लभेन्मुक्तिं दुःस्वप्नेषु भयेष्वपि ॥ सर्वं
तरति पाप्मानं ब्रह्मभूतो भवेन्नरः । तस्मात्संपूजितो ह्येष धर्मका-
मार्थसिद्धये ॥ स्तवराजमिमं स्तवोत्तमं प्रलपंश्चैव पठन्सरन्नपि ।
कुरुते शुभकर्म मानवः शुभमभ्येति शुभानि चाश्रुते ॥ बहु-
नात्र किमुक्तेन स्तवराजमिमं जपन् । सर्वं तद्भद्रमाप्नोति यद्य-
दिच्छति शाश्वतम् ॥ स्तवानामप्यशेषाणां वरिष्ठोयं यतः स्तवः ।
स्तवराज इति ख्यातिं सर्वलोकेषु यास्यति ॥ श्रीनन्दिकेश्वर
उवाच ॥ इत्थमेष स्तवः प्रोक्तः प्रशस्तः शम्भुना स्वयम् ।
सर्वसिद्धिकरो नृणां सर्वाभीष्टफलप्रदः ॥ तस्मादनेन स्तोत्रेण
स्तवराजेन मानवः । स्तवज्जपन्सरन्वापि कुर्वन्निर्वाणमृच्छति ॥
एवं ते कथितं ह्येतत्क्रमेण परिपृच्छतः । विनायकस्य माहात्म्यं
प्रतिष्ठार्चनयोर्विधिः ॥ प्रशंसा ब्रह्मगायत्र्याः कल्पस्तस्याश्च
शोभनः । उक्तमेतत्परं ब्रह्म किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ इति विर-
चयति स्म त्र्यम्बकः स्तोत्रमेतद्वरमिभवंदनस्य स्वामिनोऽत्या-
दरेण । गुरुवरचरणग्राह्यमूर्ध्नि कृत्वा वराज्ञां पठितमिह वरेण्यं
घोरविघ्नौघशान्त्यै ॥ लाक्षासिन्दूरवर्णं सुरवरनमितं मोदकैर्मो-
दितास्यं हस्ते दन्तं ददानं दिनकरसदृशं तेजसोग्रं त्रिनेत्रम् ।
दक्षे रत्नाक्षसूत्रं वरपरशुधरं साखुसिंहासनस्थं गाङ्गेयं रौद्रमूर्तिं
त्रिपुरवधकरं विघ्नभक्षं नमामि ॥ नमताशेषविघ्नौघवारणं वार-
णाननम् । कारणं सर्वसिद्धीनां दुरितार्णवतारणम् ॥ शङ्कर-
जगदम्बिकयोरङ्गे पङ्केन खेलन्तम् । लम्बोदरमवलम्बे स्तम्भेर-
मराजचारुमुखम् ॥ इति श्रीभविष्योत्तर उत्तरखण्डे
नन्दिकेश्वरसंवादे गणेशस्तवराजः समाप्तः ॥

हमारे क्रेयपुस्तक मिलने का पत्ता—
 पं० केशवभट्ट ज्योतिषी पाठशाला टीचर, जिल्ला रैणावारी,
 महल्ला भाग ज्योगील्लार कश्मीर—श्रीनगर.

क्रेयपुस्तकसूची

मूल्य

- (१) नित्यकर्मविधि: (शिक्षा-स्नानविधि-सन्ध्योपासना-
 नैवेद्यमंत्र-पञ्चायतनपूजा-भोजनविधि-पञ्चगव्यविधि:
 गुरु गायत्री-सरस्वती-गौरी-मुकुन्दमालादिस्तोत्रात्मक १)
- (२) कर्मकाण्डपुस्तकं (सांवत्सरिकपितृक्रियोपयोगि) ... ॥=)
- (३) वेदकल्पद्रुमः (हवनक्रियोपयोगी— ... १॥)
- (४) मेखलापुस्तकं (ऋचक-विवाह-मेखला-अभिकुण्डपूजा
 नान्दीमुखश्राद्ध-इहकेलिपूजा-कन्यासंस्कारात्मकम् १॥)
- (५) शिवपूजा (बहुरूपगोस्तोत्र-महिम्नःपारस्तोत्र-शिव-
 कवच-शिवनिर्वाण-चामरस्तोत्रत्रय ॐ नमः शिवा-
 यस्तोत्र-द्वय-शिवक्षमापनस्तोत्र-दीनाकन्द-शिवपूजा
 कैवल्योपनिषत्-गणेशस्तवराजात्मिका ... ॥=)
- (६) गणेशदुर्गास्तोत्रावली (गणेशस्तोत्रत्रय-गणपतिविद्या-
 देवीध्यानरत्नमाला-कारिकास्तोत्र-ब्राह्मीविद्यात्मिका ॥=)
- (७) दुर्गापूजा (पञ्चस्तवी-सौन्दर्यलहरी-दुर्गापूजात्मिका) ॥=)
- (८) नित्यकर्मविधि: (वैश्वदेव-व्याहृति-वदुकपूजा-
 स्नानविधि-सन्ध्योपासनाद्यात्मिका) ... ॥=)

Srinagar

ॐ

विविधभक्तिग्रन्थेभ्यः समुद्धृता

Kashmir

आरतिः

Luna

raith

श्रीस्वामी अमृतेश्वरमहादेव-

भक्तिप्रयोजना

‘श्रीप्रतापशिवालय सिद्धलक्ष्मी भट्टयार’

इति

प्रसिद्धतमाभिधान-शिवमन्दिर-

पुरोहितवरेण सद्गुणवता

भक्तिमता च ताराचन्द्रेण

‘पंडित विश्वनाथ एंड सन्स’

इत्येतेषामाधिपत्यस्थे

‘कश्मीर प्रताप स्टीम प्रेस श्रीनगर’

इत्येतस्मिन्मुद्रणा

यन्त्रालये मुद्रापिता ॥

नं० १६१७

शाकाब्दाः १८४० ई०स० १९१८ प्रथमावृत्तिः १०००

मूल्यम् एक आना ६ पाई

श्रीगणेशाय नमः

ॐ वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यो सुमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवा-
 नां धूपोयं शिव गृह्यताम् ॥ १ ॥ स्वप्रकाशः स्वतेजश्च नमो मङ्गल-
 भास्वरः ज्ञानशक्तिप्रतीकाशो दीपोयं शिव गृह्यताम् ॥ २ ॥ चामरं
 रजनीनाथ मरीचिप्रभमुत्तमम् । हेमदण्डयुतं दिव्यं गृहाण गिरि-
 जापते ॥ ३ ॥ जय सर्वजनाधीश जय गौरीपते शिव । जय देव म-
 हादेव जय गङ्गाधरेश्वर ॥ ४ ॥ योभ्यर्चितः सुरगणैर्वरसिद्धिहेतो-
 र्शङ्केतुं भयानि च करे परशुं दधानः । देवः स शम्भुदयितापरिवर्धि-
 तश्चैर्विघ्नान्निवारयतु वारणराजवक्त्रः ॥ ५ ॥ सिन्दूरकुङ्कुमहु-
 ताशनविद्रुमार्क रक्ताब्जदाडिमनिभाय चतुर्भुजाय हेरम्बभैरवग-
 णेश्वरनायकाय सर्वार्थसिद्धिफलदाय गणेश्वराय ॥ ६ ॥ कनकरचि-
 तगण्डः निर्मला यस्य शक्तिः पवनजवविधूता यस्य रक्तापताका ।
 गगनतलविचारी यस्य केतुर्मयूरः स दहतु मम शत्रून्कीर्तितः का-
 र्तिकीयः ॥ ७ ॥ वन्दे रुद्रमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं वन्दे
 पद्मगभूषणं शशिधरं वन्दे पशूनां पतिम् । वन्दे सूर्यशशाङ्कव-
 ह्निनयनं वन्दे मुकुन्दप्रियं वन्दे शैलसुतामनोहरतनुं वन्दे शिवं
 शङ्करम् ॥ ८ ॥ व्यासचराचर ॥ जै शिव ओंकारः ॥ अतिभीषण ॥
 जय नारायण ॥ अच्युतं केशवं ॥ अङ्गनामङ्गनां ॥

(२)

आरतिः ।

अथ शिवस्तुतिः ॥

ॐ व्यासचराऽचरभावविशेषं, चिन्मयमेकमऽनन्तमनादिम् ।
भैरवनाथमऽनाथशरण्यं, त्वन्मयचित्ततया हृदि वन्दे ॥ १ ॥
त्वन्मयमेतदऽशेषमिदानीं, भाति मम त्वदऽनुग्रहशक्त्या ।
त्वं च महेश ! तदेव ममाऽत्मा, स्वाऽऽत्ममयं मम तेन समस्तम् ॥ २ ॥
स्वात्मनि विश्वगते त्वयि नाथे, तेन न संसृतिभीतेः कथाऽस्ति ।
सत्स्वपि दुर्धरदुःखविमोह, त्रासविधायिषु कर्मगणेषु ॥ ३ ॥
अन्तक ! मां प्रति मा दृशमेनां, क्रोधकरालतमां विनिधीहि ।
शंकरसेवनचिन्तनधीरो, भीषणभैरवशक्तिमयोऽस्मि ॥ ४ ॥
इत्थमुपोढभवन्मयसंविद्दीधितिदारितभूरितमिस्रः ।
मृत्युयमान्तककर्मपिशाचैर्नाथ ! नमोऽस्तु न जातु बिभेमि ॥ ५ ॥
प्रोदितसत्यविवोधमरीचि, प्रोक्षितविश्वपदार्थसतत्त्वः ।
भावपरामृतनिर्भरपूर्णं, त्वय्यऽहमाऽऽत्मनि निर्वृतिमेमि ॥ ६ ॥
मानसगोचरमेति यदेव, क्लेशदशाऽतनुतापविधात्री ।
नाथ ! तदेव मम त्वदऽभेदस्तोत्रपराऽमृतवृष्टिरुदेति ॥ ७ ॥
शंकर ! सत्यमिदं व्रतदान, स्नानतपो भवतापविनाशि ।
तावकशास्त्रपराऽमृतचिन्ता स्यन्दति चेतसि निर्वृतिधाराः ॥ ८ ॥
नृत्यति गायति हृष्यति गाढं, संविदियं मम भैरवनाथ ।
त्वां प्रियमाऽप्य सुदर्शनमेकं, दुर्लभमऽन्यजनैः समयज्ञम् ॥ ९ ॥
वसुरसपौषे कृष्णदशम्या, मऽभिनवगुप्तः स्तवमिदमकरोत् ।
येन विभुर्भवमरुसन्तापं शमयति ऋदिति जनस्य दयालुः ॥ १० ॥
इति अभिनवगुप्ताऽऽचार्यकृता शिवस्तुतिः समाप्ता ॥

आरतिः ।

(३)

जै शिव ओंकारः स्वामी हर शिव ओंकारः ब्रह्मा विष्णु सदाशिव
 भोलानाथ महेश्वर अर्धांगेगौरः ओं हर हर हर महादेव ॥ जै शिव
 ओंकारः० ॥ १ ॥ एकानन चतुरानन पञ्चानन राजे शिव पञ्चानन
 राजे हंसासन गरुडासन वृषभासन साजे ओं हर हर हर महादेव
 जै शिव ओंकारः० ॥ २ ॥ द्विभुज चार चतुर्भुज दशभुज तू सोहै
 शिवजी दशभुज तू सोहै तीनों एकसुरूपाः त्रिभुवन मन मोहै ओं
 हर हर हर महादेव जै शिव ओंकारः० ॥ ३ ॥ अक्षमाला वनमाला
 रुण्डमाला धारी शिवजी रुण्डमाला धारी चन्दनमृगमदसुलेपन
 वाले शशिधारी ओं हर हर हर महादेव जै शिव ओंकारः० ॥ ४ ॥
 श्वेताम्बर पीताम्बर भस्माम्बरअंगे शिवजी भस्माम्बरअंगे सनका-
 दिक पिपलादिक भूतादिक संगे ओं हर हर हर महादेव जै शिव
 ओंकारः० ॥ ५ ॥ करमध्ये करमण्डल चक्र त्रिशूल धर्ता शिवजी
 चक्र त्रिशूल धर्ता युगहर्ता युगकर्ता युगनिश्चयहर्ता ओं हर हर हर
 महादेव जै शिव ओंकारः० ॥ ६ ॥ तीनों एकसुरूपाः अन्तरनान्त-
 रसो शिवजी अन्तरनान्तरसो मनमांगत फलपावत भवसागरतर-
 सो ओं हर० जै शिव ओंकारः० ७ चौंसठ जोगन मण्डल गावत निर-
 त करत भैरव शिव जी निरत करत भैरव भाजे ताल मृदंगा और
 भाजत डुमरु ओं हर हर हर महादेव जै शिव ओंकारः० ॥ ८ ॥
 काशीमें एकनन्दा ब्रह्मचारी शिवजी एकनन्दा ब्रह्मचारी नित्य उठ
 ओगलगावत महिमाअधिकारी ओं हर हर हर महादेव जै शिव
 ओंकारः० ॥ ९ ॥ शिवजीकी आरति प्रतिदिन जोगावे शिवजी सब
 दिन जोगावे भजत शिवानन्दस्वामी भजत हरि हर स्वामी म-
 नइच्छाफलपावे ओं हर हर हर महादेव जै शिव ओंकारः० ॥ १० ॥

(४)

आरतिः ।

अतिभीषणकटुभाषणयमकिंकरपटले कृतताडनपरिपीडनमरणाग-
मसमये । उमया सह मम चेतसि यमशासन निवसन् शिव शं-
कर शिव शंकर हर मे हर दुरितम् ॥ १ ॥ अतिदुर्नय चपलेन्द्रि-
यरिपुसञ्चयदलिते पविकर्कशकटुजल्पितखलगर्हणचलिते । शिव-
या सह मम चेतसि शशिशेखर निवसन् शिव शंकर० ॥ २ ॥
भवभञ्जन सुररञ्जन खलुवञ्चन पुरहन् दनुजान्तक मदनान्तक
रविजान्तक भगवन् । गिरिजावर कल्याणकर परमेश्वर भयहन्
शिव शंकर० ॥ ३ ॥ शक्रशासन क्रतुशामन चतुराश्रमविषमे क-
लिविग्रहभवदुर्ग्रहनृपदुर्बलसमये । द्विजक्षत्रियवनिताशिशुदरकम्पि-
तहृदये शिव शंकर शिव शंकर हर मे हर दुरितम् ॥ ४ ॥

अथ जयस्तुतिर्विष्णोः ॥

जय नारायण जय पुरुषोत्तम जय वामन कंसारे उद्धर मामऽसुरे-
शविनाशिन् पतितोऽहं संसारे । घोरं हर मम नरकरिपो केशव
कल्मषभारं मामऽनुकम्पय दीनमऽनाथं कुरु भवसागरपारम् ॥ १ ॥
जय जय देव जयाऽसुरसूदन जय केशव जय विष्णो । जय ल-
क्ष्मीमुखकमलमधुव्रत जय दशकन्दरजिष्णोः घोरं हर० ॥ २ ॥
अद्यापि सकलमऽहं कलयामि हरे नहि किमऽपि तसत्त्वं । तदऽपि
न मुञ्चति मामिदमऽच्युत पुत्रकलत्र ममत्वम् घोरं हर० ॥ ३ ॥
पुनरऽपि जननं पुनरपि मरणं, पुनरपि गर्भनिवासं । सोढुमऽलं
पुनरऽस्मिन्माधव मामुद्धर निजदासम् घोरं हर० ॥ ४ ॥ त्वं जन-
नी त्वं जनकः प्रभुरऽच्युत त्वं स्वहृत्कुलमित्रं । त्वं शरणं शरणाग-
तवत्सल त्वं भवजलधिवहित्रम् घोरं हर० ॥ ५ ॥ जनकसु-

तापतिचरणपरायणशङ्करमुनिवरगीतं धारय मनसि कृष्ण पुरुषोत्तम
 वारय संसृतिभीतिम् । घोरं हर० ॥ ६ ॥ अच्युतं केशवं रामना-
 रायणं कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम् । श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं
 जानकीनाथकं रामचन्द्रं भजे ॥ १ ॥ शूरजं शैशवं सत्यभामाधवं
 श्रीधरं श्रीपतिं राधिकाराधितम् । इन्दिरामन्दिरं चेतसा सुन्दरं दे-
 वकीनन्दनं नन्दजं सम्भजे ॥ २ ॥ अङ्गनामङ्गनामन्तरे माधवो मा-
 धवं माधवं चान्तरेणांगना । इत्थमाकल्पिते मण्डले मध्यगः स-
 व्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ ३ ॥ बालिका बालिका तालली-
 लालयः संगसन्दर्शितभ्रूलताविभ्रमः । गोपिका गीतदत्तावदानः
 स्वयं सव्जगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ ४ ॥ जयतु जयतु देवो
 देवकीनन्दनोयं जयतु जयतु कृष्णो वृष्णिवंशप्रदीपः । जयतु ज-
 यतु मेघश्यामलः कोमलांगो जयतु जयतु पृथ्वीभारनाशो मुकुन्दः
 ॥ ५ ॥ भोल श्रीस्वामी अमृतेश्वर महादेवकी जय ॥ इति प्रथमा आर-
 तिः ॥ ॐ नागेन्द्रहाराय त्रिलोचनाय भस्मांगरागाय महेश्वराय ।
 देवाधिदेवाय दिगंबराय तस्मै नकाराय नमः शिवाय ॥ १ ॥ मा-
 तंगचर्मांबरभूषणाय समस्तगीर्वाणगणार्चिताय । त्रैलोक्यनाथाय
 पुरान्तकाय तस्मै मकाराय नमः शिवाय ॥ २ ॥ शिवासुखाम्भो-
 जविकासनाय दक्षस्य यज्ञस्य विनाशनाय । चन्द्रार्कवैधानरलोचना-
 य तस्मै शिकाराय नमः शिवाय ॥ ३ ॥ वसिष्ठकुम्भोद्भवगौतमा-
 दिमुनीन्द्रवन्द्याय गिरीश्वराय । श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजाय तस्मै
 वकाराय नमः शिवाय ॥ ४ ॥ यज्ञस्वरूपाय जटाधराय पिनाकह-
 स्ताय सनातनाय । नित्याय शुद्धाय निरञ्जनाय तस्मै यकाराय
 नमः शिवाय ॥ ५ ॥ शिवपञ्चाक्षरस्तोत्रं यः पठेच्छिवसन्निधौ ।

(६)

आरतिः ।

शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ ओंकारं बिन्दुसंयुक्तं नि-
 त्यं ध्यायन्ति योगिनः । कामदं मोक्षदं चैव ओंकारं तं नमाम्यहम्
 ॥ १ ॥ न जातो न मृतो यश्च क्षयो यस्य न विद्यते । नमन्ति दे-
 वताः सर्वे नकारं तं नमाम्यहम् ॥ २ ॥ महादेवं महावक्त्रं महा-
 ध्यानपरायणम् । महापापहरं देवं मकारं तं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥
 शिवात्परतरो नास्ति शिवशास्त्रेषु निश्चितम् । शमन्ति सर्वपापानि
 शिकारं तं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ वाहनो वृषभो यस्य वासुकिः कण्ठ-
 भूषणम् । वामे शक्तिधरं देवं वकारं तं नमाम्यहम् ॥ ५ ॥ यत्र
 यत्र स्थितो देवः सर्वव्यापी महेश्वरः । यो गुरुः सर्वदेवानां यकारं
 तं नमाम्यहम् ॥ ६ ॥ (षडक्षरमिदंस्तोत्रं यः पठेच्छिवसन्निधौ ।
 शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥) करचरणकृतं बाक्कायजं
 कर्मजं वा श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् । विदितमविदितं
 वा सर्वमेतत्क्षमसु जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शम्भो ॥ अ-
 पारसंसारमहाम्बुधिप्लवः समस्तपापेन्धनहव्यवाहनः । विपद्दुमो-
 न्मूलनचण्डमारुतो नमः शिवायेति ममास्तु सज्जपः ॥ आकर्ण-
 याऽशु कृपणस्य वचांसि सम्यक् लब्धोऽसि नाथ बहुभिर्ननु जन्म-
 वृन्दैः । अद्य प्रभो यदि दयां कुरुषे न मे त्वं त्वत्तः परं कथय कं
 शरणं ब्रजामि ॥ ददातीष्टान्भोगान् क्षपयति रिपून् हन्ति विपदो
 दहत्याधीन्व्याधींश्शमयति सुखानि प्रतनुते । हठादन्तर्दुःखं दलय-
 ति पिनष्टीष्ठविरहं सकृद्ध्यात्वा देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ॥
 पिता माता भ्राता सुहृदऽनुचरः सन्न गृहिणी वपुः पुत्रो मित्रं ध-
 नमपि यदा मां विजहति । तदा मे भिन्दाना सपदि भयमोहान्ध-
 तमसां महाज्योत्स्ने मातर्भव करुणया सन्निधिकरी ॥ भवानि त्वं

दासे मयि वितर दृष्टिं सकरुणामिति स्तोतुं वाञ्छन्कथयति भवानि त्वमिति यः । तदैव त्वं तस्मै दिशसि निजसायुज्यपदवीं मुकुन्दब्रह्मेन्द्रस्फुटमुकुटनीराजितपदाम् ॥ मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुतइति लोकत्रयमिदं भवाम्भोधौ ममं त्रिगुणलहरी कोटिलुठितम् । कटाक्षश्चेदऽत्र कचन तव मातः करुणया शरीरी सद्योऽयं ब्रजति परमानन्दतनुताम् ॥ शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमऽसि समया त्वं समयिनी त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमऽयमऽणिमादिगुणगणः । अविद्या त्वं विद्या त्वमऽसि निखिलं त्वं किमऽपरं पृथक्तत्त्वं त्वत्तो भगवति न वीक्षामह इमे ॥ देवि ज्यम्बकपत्नि पार्वति सति त्रैलोक्यमातः शिवे शर्वाणि त्रिपुरे मृडानि वरदे रुद्राणि कात्यायनि । भीमे भैरवि चण्डि शर्वरि कले कालक्षये शूलिनि त्वत्पादप्रणतानऽनन्यमनसः पर्याकुलान्पाहि नः ॥ शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् । लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यातव्यं वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥ क्षीरसागरतरंगशीकरासारतारकितचारुमूर्तये । भोगिभोगशयनीयशायिने माधवाय मधुविद्विषे नमः ॥ मातर्नमाभि कमले कमलायताक्षि श्रीविष्णुहृत्कमलवासिनि विश्वमातः । क्षीरोदजे कमलकोमलगर्भगौरि लक्ष्मि प्रसीद सततं नमतां शरण्ये ॥ लक्ष्मीवशीकरणचूर्णसहोदराणि त्वत्पादपङ्कजरजांसि चिरं जयन्ति । यानि प्रणाममिलितानि नृणां ललाटे लुम्पन्ति दैवलिखितानि दुरक्षराणि ॥ ओं शन्नो मित्रः शं वरुणः शन्नो भवस्वर्यमा शन्न इन्द्रो बृहस्पतिः शन्नो विष्णुरुक्रमः नमो ब्रह्मणे नमो वायवे नमस्ते वायो त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्या-

मि ऋतं वदिष्यामि सत्यं वदिष्यामि तन्मामऽवतु तद्वक्तारमऽवत्व-
 ऽवतु मामऽवतु वक्तारं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ सह नावऽवतु
 सह नौ भुनक्तु सह वीर्यं करवावहै तेजस्विनौ अधीतं अस्तु मा
 विद्विषावहै शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ शन्नो मित्रः शं वरुणः श-
 न्नो अस्त्वर्यमा शन्न इन्द्रश्चाग्निश्च शन्नो विष्णुरुत्क्रमः नमो ब्रह्मणे
 नमो वायवे नमस्ते वायो त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि त्वामेव प्रत्यक्षं
 ब्रह्माऽवादिषम् ऋतमऽवादिषं सत्यमऽवादिषं तन्मामाऽऽवीत्तद्व-
 क्तारमाऽऽवीदाऽऽवीन्मामाऽऽवीद्वक्तारं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
 सह नावऽवतु सह नौ भुनक्तु सह वीर्यं करवावहै तेजस्विनौ अ-
 धीतमस्तु मा विद्विषावहै शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ शुभमस्तु
 सर्वजगतां परहितनिरताः भवन्तु भृतशणाः । दोषाः प्रयान्तु शा-
 न्तिं सर्वत्र सुखिनो भवन्तु लोकाः ॥ सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे
 सन्तु निरामयाः । सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद्दुःखभागजन्तः
 राजस्वस्ति प्रजास्वस्ति देशस्वस्ति तथैव च यजमानगृहे स्वस्ति
 स्वस्ति गोब्राह्मणेषु च ॥ नमो ब्राह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च
 जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ वपुष्पादुर्भावादऽनु-
 मितमिदं जन्मनि पुरा पुरो नैवाऽहं कचिदऽपि भवन्तं प्रणत-
 वान् । नमन्मुक्तः संप्रत्यऽतनुरऽहमऽप्रेऽप्यऽनतिमान् महेश चन्त-
 व्यं तदिदमऽपराधद्वयमऽपि ॥ मा भैर्मन्दमनो विचिन्त्य बहुधा
 यामीश्वरं यातना नामी नः प्रभवन्ति पापरिपवः स्वामी ननु श्री-
 धरः । आलस्यं व्यपनीय भक्तिसुलभं ध्यायस्व नारायणं लोकस्य
 व्यसनापनोदनकरो दासस्य किं न क्षमः ॥ कल्गान्तकालोप्रकटुप्र-
 कोपःस्फुटाट्टहासश्चलिताण्डकोशः । घोरासिनेनार्णवदुर्निवारो म-

हाभयाद्रक्षतु वीरभद्रः ॥

पृथिवी शान्तिरऽन्तरिक्षं शान्तिर्द्यौः शान्तिर्दिशः शान्तिराऽऽपः
शान्तिरोपधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिस्त्वयाऽहं शान्त्या सर्व-
शान्त्या मह्यं द्विपदे चातुष्पदे शान्तिं करोमि शान्तिर्नो अस्तु शा-
न्तिरऽसि शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ॐ यतो वा इमानि भू-
तानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयन्त्यऽभिसंविशन्ति त-
द्देव ब्रह्म ॥ सतो वा इमानि भूतानि जायन्ते सतो जातानि जीव-
न्ति सत प्रयन्त्यऽभिसंविशन्ति सदेव ब्रह्म ॥ चितो वा इमानि
भूतानि जायन्ते चितो जातानि जीवन्ति चितं प्रयन्त्यऽभिसंविश-
न्ति चिदेव ब्रह्म ॥ आनन्दात्खलु इमानि भूतानि जायन्ते आन-
न्देन जातानि जीवन्ति आनन्दं प्रयन्त्यऽभिसंविशन्ति आनन्दं-
ब्रह्म ॥ देवदेव महादेव शरणागतवत्सल । नान्यस्मात्तास्ति मे क-
श्चित्त्वद्वत्ते परमेश्वर ॥ शङ्करस्य च ये भक्ताः शान्ताः तद्गतमानवाः ।
तेषां दासस्य दासोऽहं भूयां जन्मनि जन्मनि ॥

य उदगात्पुरस्तान्महतो अर्णवाद्भिभ्राजमानः सरिरस्य मध्ये स मासृ-
षभो रोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु यद्ब्रह्माऽवादिष्मस्त-
न्मा मा हिंसीत्सूर्याय बिभ्राजाय वै नमो नमः ॥ भोल अमृतेश्वर
आधीनामगदं दिव्यं व्याधीनां मूलकृन्तनम् । उपद्रवाणां दलनं
महादेवमुपास्महे ॥ योगेश्वराऽप्रमेयः त्मन्देवदेव जगत्पते । पाहं
मां घोरसंसारसंकटात्परमेश्वर ॥ जन्मकोटिकृतं पापं पुरोक्षं प्रकटं
च यत् । तत्सर्वं नाशमायातु तमः सूर्योदये यथा ॥

शिव हर शङ्कर नमामि शंकर शिव शंकर शम्भो । हे गिरिजापते
भवानि शंकर शिव शंकर शम्भो ॥ बोल गिरिजापति शिव श-

(१०)

शिवनिर्वाणस्तोत्रम् ।

कर स्वामी की जय ॥ हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे । हरे
कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे ॥ ३ ॥ अन्तर्भक्तिचमत्का-
रचर्वणाऽऽमीलितेक्ष्णः नमो मह्यं शिवायेति पूजयन्धां नृ-
णान्यऽपि ॥

अथ शिवनिर्वाणस्तोत्रम् ॥

ओं नमः शिवाय

ओं जयत्यनन्यसामान्यप्रकृष्टगुणवैभवः ।

संसारनाट्यारम्भनिर्वाहणकविः शिवः ॥ १ ॥

ओं नमः शिवाय भूतभव्यभाविभावभाविने । ओं नमः शिवाय
मातृमानमेयकल्पनाजुषे । ओं नमः शिवाय भीमकान्तशान्तशक्ति-
शालिने । ओं नमः शिवाय शश्वताय शंकराय शम्भवे । ओं नमः
शिवाय निर्निकेतनिःस्वभावमूर्तये । ओं नमः शिवाय निर्विकल्प-
निष्प्रपञ्चसिद्धये । ओं नमः शिवाय निर्विवादनिष्प्रमाणसिद्धये ।
ओं नमः शिवाय निर्मलाय निष्कलाय वेधसे । ओं नमः शिवाय
पार्थिवाय गन्धमात्रसन्निधे । ओं नमः शिवाय षड्सादिसामरस्यनृ-
स्ये । ओं नमः शिवाय तैजसाय रूपतानिरूपिणे । ओं नमः शि-
वाय पावनाय सर्वभावसंस्पृशे । ओं नमः शिवाय नाभसाय शब्द-
मात्रराविणे । ओं नमः शिवाय निर्गलन्मलव्यपायपायवे । ओं
नमः शिवाय विश्वसृष्टिसौष्टवैकमीदुषे । ओं नमः शिवाय सर्वतः
प्रसारिपादसंपदे । ओं नमः शिवाय विश्वभोग्यभोग्योग्यपाणये ।
ओं नमः शिवाय वाचकप्रपञ्चवाच्यवाचिने । ओं नमः शिवाय न-
स्यगन्धसर्वगन्धबन्धवे । ओं नमः शिवाय पुद्गलालिलोलिकाप्रशा-

शिवनिर्वाणस्तोत्रम् ।

(११)

स्त्रिने । ॐ नमः शिवाय चाक्षुषाय विश्वरूपसन्दृशे । ॐ नमः शि-
 वाय सद्गुणत्रयाविभागभूमये । ॐ नमः शिवाय पूरुषाय भो-
 क्तृताभिमानिने । ॐ नमः शिवाय सर्वतो नियन्तृतानियामिने ।
 ॐ नमः शिवाय कालभेदकल्पनोपकल्पिने । ॐ नमः शिवाय
 किञ्चिदेवकर्तृतोपपादिने । ॐ नमः शिवाय शुद्धविद्यतत्त्वमन्त्ररूपि-
 णे । ॐ नमः शिवाय दृक्क्रियाविकस्ववेश्वरात्मने । ॐ नमः शिवा-
 य सर्ववित्प्रभो सदाशिवाय ते । ॐ नमः शिवाय वाच्यवाचका-
 ध्वषट्कभित्तये । ॐ नमः शिवाय वर्णमन्त्रसत्पदोपपादिने । ॐ न-
 मः शिवाय पञ्चधाकलाप्रपञ्चपञ्चिने । ॐ नमः शिवाय सौरजैन-
 बौद्धशुद्धिहेतवे । ॐ नमः शिवाय भक्तिमात्रलभ्यदर्शनाय ते ।
 ॐ नमः शिवाय सर्वतो गरीयसां गरीयसे । ॐ नमः शिवाय स-
 र्वतो महीयसां महीयसे । ॐ नमः शिवाय सर्वतः स्थवीयसां स्थ-
 वीयसे । ॐ नमः शिवाय तुभ्यमऽस्त्वेऽणीयसामऽणीयसे । ॐ न-
 मः शिवाय मन्दराद्रिकन्ःराधिशायिने । ॐ नमः शिवाय जाह्नवी-
 जलोज्ज्वलाभजृटिने । ॐ नमः शिवाय बालचन्द्रचन्द्रिकाकिरी-
 टिने । ॐ नमः शिवाय सोमसूर्यवह्निमात्रनेत्र ते । ॐ नमः शिवा-
 य कालकूटकण्ठपीठसुश्रिये । ॐ नमः शिवाय धर्मरूपपुङ्गवध्व-
 जाय ते । ॐ नमः शिवाय भस्मधूलिशालिने त्रिशूलिने । ॐ न-
 मः शिवाय सर्वलोकपालिने कपालिने । ॐ नमः शिवाय सर्वदै-
 त्यमर्दिने कपर्दिने । ॐ नमः शिवाय नित्यनम्रनाकिने पिनाकिने ।
 ॐ नमः शिवाय नागराजहारिणे विहारिणे । ॐ नमः शिवाय
 शैलजाविलासिने सुखासिने । ॐ नमः शिवाय मन्मथप्रसाधिने
 पुरप्लुषे । ॐ नमः शिवाय कालदेहदाहयुक्तिकारिणे । ॐ नमः

शिवाय नागकृत्तिवाससेऽप्यऽवाससे । ॐ नमः शिवाय भीषण-
श्मशानभूमिवासिने । ॐ नमः शिवाय पीठशक्तिपीठकोपभेदिने ।
ॐ नमः शिवाय सिद्धमन्त्रयोगिने त्रियोगिने । ॐ नमः शिवाय
सर्वदिक्चतुर्न्याधिकारिणे । ॐ नमः शिवाय सर्वतीर्थतीर्थतावि-
धायिने । ॐ नमः शिवाय साङ्गवेदतद्विचारचारवे । ॐ नमः शि-
वाय षट्पादार्थषोडशार्थवादिने । ॐ नमः शिवाय साङ्ख्ययोगपा-
ञ्चरात्रपञ्चिने । ॐ नमः शिवाय भोग्यदायिभोग्यदानतन्त्रिणे ।
ॐ नमः शिवाय पारगाय पारणाय मन्त्रिणे । ॐ नमः शिवाय
पारपार्थिवस्वरूपरूपिणे । ॐ नमः शिवाय सर्वमण्डलाधिपत्यशा-
स्त्रिने । ॐ नमः शिवाय सर्वशक्तिवासनानिवासिने । ॐ नमः
शिवाय सर्वतन्त्रवासनारसात्मने । ॐ नमः शिवाय सर्वमन्त्रदेव-
तानियोगिने ॐ नमः शिवाय स्वस्थिताय नित्यकर्ममायिने ।
ॐ नमः शिवाय कालकल्पकल्पिने सुतलने । ॐ नमः शिवाय
भक्तकायसाख्यदाय शम्भवे । ॐ नमः शिवाय भूर्भुवःस्वरात्मल-
क्ष्यलक्षिणे । ॐ नमः शिवाय शून्यभावशान्तरूपधारिणे । ॐ
नमः शिवाय सर्वभावशुद्धशुद्धिहेतवे ।

ॐ नमः शिवाय भास्वने ।	ॐ नमः शिवाय भर्ग ते ।
ॐ नमः शिवाय शर्व ते ।	ॐ नमः शिवाय गर्व ते ।
ॐ नमः शिवाय खर्व ते ।	ॐ नमः शिवाय पर्व ते ।
ॐ नमः शिवाय रुद्र ते ।	ॐ नमः शिवाय भीम ते ।
ॐ नमः शिवाय विष्णुवे ।	ॐ नमः शिवाय जिष्णवे ।
ॐ नमः शिवाय धान्वने ।	ॐ नमः शिवाय खड्गिने ।
ॐ नमः शिवाय चर्मिणे ।	ॐ नमः शिवाय वर्मिणे ।

शिवनिर्वाणस्तोत्रम् ।

(१३)

ओं नमः शिवाय भामिने ।	ओं नमः शिवाय कामिने ।
ओं नमः शिवाय योगिने ।	ओं नमः शिवाय भोगिने ।
ओं नमः शिवाय तिष्ठते ।	ओं नमः शिवाय गच्छते ।
ओं नमः शिवाय हेतवे ।	ओं नमः शिवाय सेतवे ।
ओं नमः शिवाय सर्वतः ।	ओं नमः शिवाय सर्वशः ।
ओं नमः शिवाय सर्वथा ।	ओं नमः शिवाय सर्वदा ।

शिव भव शर्व रुद्र हर शंकर भूतपते गिरिश गिरीश भर्ग शशि-
शेखर नीलगल । त्रिनयन वामदेव गिरिजाधर माररिपो जय
जय देव देव भगवन् भवतेऽस्तु नमः ॥ एतामष्टोत्तरशतनमस्कार-
संस्कारपूतां भूतार्थव्याहृतिनुतिमुदाहृत्य मृत्युञ्जयस्य । कश्चिद्विद्वा-
न्यदिह कुशलं सञ्चिनोति स्म लोके तेनान्येषां भवतु पठतां
वाञ्छितार्थस्यसिद्धिः ॥ इति श्री व्यासमुनिना विरचितं शिवनि-
र्वाणस्तोत्रं सम्पूर्णम्

अथ गुरुस्तुतिः ॥

ओं नमो गुरुवे ॥ यः सर्वात्माखिलजनविर्भुदेवदेवो महेशः स्वा-
तन्त्र्यस्थो ध्रुवपदगतो निश्चलात्मा वरेण्यः । विश्वोत्तीर्णो भवभ-
यहरः स्वेच्छया विश्वपूर्णः तं श्रीरामं त्रिभुवनगुरुं स्वात्मरूपं नमा-
मि ॥ १ ॥ यस्मादीशात्प्रसरति शिवतत्त्वप्रभृतिज्यान्तमेतद्विश्वं प-
रमवपुषा स्थीयते येन सम्यक् । यस्मिंस्तोयमिव क्रमतया लीयते
वारिराशौ तं श्रीरामं ॥ २ ॥ ब्राह्मीं मूर्तिं भुवनजनने राजसीं
यो विभर्ति तद्रक्षायां परमदयया वैष्णवीं सात्विकीं च । तत्सं-
हारेऽनलशततनुस्तामसीं रौद्रमूर्तिं तं श्रीरामं ॥ ३ ॥ संसारा-

ष्ठौ विषयमकरे दुस्तरे संप्रमग्ना-नुवृत्यस्मात्परमकृपया भेददृष्टिं
 विभिद्य । शैवं स्थानमचलममलं प्रापिता येन भक्त्या तं श्रीरामं०
 ॥ ४ ॥ अस्मिंल्लोके ह्युपमन्युकुले यश्च मर्त्यावतारमायाति स्म ति-
 मिरहरणः सज्जनानां हिताय ! प्राकट्यार्थं स्वमतयशसः प्रेरितो
 रुद्रव्रातैः तं श्रीरामं० ॥ ५ ॥ सूर्ये प्राप्ते धनुषि च गुरौ तारकेशे
 तुलायामाद्ये भौमे सुखगतबुधे शत्रुगे भार्गवेपि । पंगुराहौ दशम-
 सदने सिंहलमे तु जातः तं श्रीरामं० ॥ ६ ॥ मूर्त्या शम्भुः परम-
 सुखदः तेजसा द्वादशात्मा प्रकृत्या तु शिशिरकिरणः पावनाश्चित्र-
 भानुः । शैवीदीक्षागलितवृजिनैर्लक्ष्यते यश्च सद्भिः तं श्रीरामं०
 ॥ ७ ॥ रूपं यस्य निखिलजगतां हृत्प्रमोदस्य हेतु यद्वन्तानां कि-
 रणपटलैः छात्रवृन्दा धिरेजुः । व्याख्यानेन प्रहसितमुखः कर्तनः
 संशयानां तं श्रीरामं० ॥ ८ ॥ बाल्यादेव परमतपसि दुःसखे च-
 रतं स्म विश्वमेतत्परममहिमा यश्च स्वात्मन्यद्राक्षीत् । स्वात्मानं
 च जगति निखिले ज्ञानदृष्ट्या सदैव तं श्रीरामं० ॥ ९ ॥ यः शै-
 वाख्यं परममऽमृतं निर्गतं स्वाऽननाऽब्जात् तत्पादाब्जानुगतमन-
 सो भक्तवृन्दानपीप्सत् । एतदेहं परित्यज्य ह्यगाच्छाश्वतं शैवधाम
 तं श्रीरामं त्रिभुवनगुरुं स्वात्मरूपं नमामि ॥ १० ॥

॥ समाप्ता ॥

